

GENT DEL MASNOU

BUTLLETÍ GENT DEL MASNOU 3a. època núm 242 juny 2007

PATENTS, MARQUES, DISSENYS

Marcel·lí Curell i Suñol

Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis

T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

MASNOVINA
RELOJERIA - JOIERIA

descomptes molt interessants

Aprofiteu els últims mesos

*Bona Festa Major
2007*

Durant tot el temps de liquidació
el nostre taller de reparació continuarà
oferint el seu servei.

C/ Barcelona, 9 Tel. 93 555 07 76

SUBMINISTRAMENTS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Distribuïdora en gres i ceràmica:

**Saloni, Aparici, Gres Catalán, Gres Breda,
Porcelanatto, etc.**

SANITARIS - AIXETES

Magatzem al Masnou
Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
Tel. 93 555 81 56

Magatzem i oficines Alella
Riera Principal, 48-50
Tel. 93 555 97 53
Fax. 93 555 95 96 · Alella

Exposició
Escultor Llimona, 9
Tel. 93 540 37 69
Alella

Pintor Domènech Farré, 13-15 · 93 462 80 00 · 08320 el Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya

Equip de Redacció:

Palemó Anglès - Joan Bosch - Joan Casals - Joan Murray - Esteve Pujol

Portada: Vaixell holandès que va visitar el mar del Masnou a mitjan maig proppassat (foto Lluís Valls)

Correcció: Esteve Pujol

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9. Tel. 93 540 39 29. 08320 El Masnou.

C.E: gentmas@suport.org

www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors

**Gent del Masnou
desitja una
Bona Festa Major
a socis, lectors i
simpatitzants.**

**Coral Xabec
Concert de
Festa Major**

Diumenge 1 de juliol a la
1 del migdia a la
Parròquia de Sant Pere
del Masnou.

(vegeu programa de Festa
Major).

EDITORIAL EL FANTASMA DE L'ABSTENCIÓ

En tancar l'edició del Butlletí que teniu a les mans, tot just coneixem el resultat de les darreres eleccions municipals del diumenge dia 27 de maig, sense saber encara quina serà la composició del nou govern del Masnou els propers quatre anys, atès que cap de les formacions polítiques electes no ha obtingut la majoria absoluta que li permeti de governar en solitari. En pàgines interiors reproduïm el resultat definitiu de les eleccions, extret de la pàgina web municipal.

A hores d'ara, el procés de negociació entre partits deu estar en el punt àlgid, per tal de configurar la composició del que serà el nou equip de govern, sigui per la reedició de l'anterior tripartit o bé per conformar qualsevol altra combinació entre les varies possibles i igualment vàlides.

Al marge de quina sigui la decisió final, entenem que la majoria dels masnovins desitgen i reclamen que, per damunt d'altres consideracions i interessos de qualsevol partit polític, primin els interessos del poble i el benestar dels vilatans, l'honestat de gestió, la transparència informativa, la contenció en l'aplicació d'impostos, l'austeritat i equitat en la confecció dels pressupostos anuals, els comptes clars, la receptivitat en les demandes socials dels veïns, l'eficàcia dels serveis públics i, en fi, tot allò que fa agradable de viure i de pertànyer a un poble, el nostre poble.

A risc de fer una anàlisi un pèl simplista, creiem que, en la mesura que la gestió dels governs municipals s'allunya d'aquestes premisses bàsiques, augmenta proporcionalment el desinterès dels votants i, en conseqüència, s'incrementa l'abstencionisme, cosa que, a la vista del clar augment de l'abstenció que s'ha produït aquest 27-M, s'haurien d'activar totes les alarmes entre la gent que es dedica a la política de manera activa, sigui en tasques de govern o d'oposició.

Si aquestes eleccions s'han distingit per l'alt nivell abstencionista –tot i l'intent matusser de voler assegurar la participació desplaçant la tradicional festa de dilluns de la Pasqua Granada al cap de setmana següent– tampoc no hauríem de passar per alt el nombrós grup de vots en blanc, el vot dels vilatans que han volgut exercir el dret democràtic de votar, que han volgut dir-hi la seva, però que han decidit no fer confiança a cap de les llistes que s'hi presenten, tal vegada per considerar-les de poca consistència o vés a saber per quines altres raons personals que no podem avaluar.

Si suméssim els vots en blanc més l'abstenció, el percentatge acumulat fregaria la ratlla del 50% del cens electoral... Poca broma, doncs, a aquesta dada.

S'imposa, per tant, una profunda reflexió social que permeti foragitar el fantasma de l'abstenció, que permeti recuperar la complicitat i sintonia entre els administradors i administrats i que engresqui la societat civil sencera en un projecte comú que valgui la pena.

I en això, els polítics, colze a colze amb la societat civil, hi tenen molt a dir i a fer. Som-hi, doncs.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
IRAJÁ per Joan Maresma Duran.....	5
BÚSTIA OBERTA.....	7
TEATRE CAPITAL per Rosa Ma. Isart i Ma. Josep R. Lucas.....	18
ARRAN DE SÒL per Pledebut.....	18
RASCA I PICA per Ramon Serra i Roca.....	19
PARLEM DE LLIBRES per Pere Martí Bertran.....	22
EL QUE QUEDA DE LA VIDA per Joan Camps.....	23
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Murray.....	26
ESPAIS I SENSACIONS per Ma. Dolors Alibés.....	34
EL GAT I ELS CLÀSSICS per Esteve Pujol.....	35
LA NOSTRA MARINA per Palemó Anglès.....	37
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany.....	38
EI CREPUSCLE DELS GRANS VELERS per Josep Condeminas.....	39
MOTS ENCREUATS per Xavier Cardona.....	42
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	43
ANECDOTARI MASNOVÍ per Joan Maresma i Pujadas.....	46

LLARS D'INFANTS

El Petit Vailet Vailets

BONA FESTA MAJOR 2007

ESPLAI D'ESTIU DEL 25 DE JUNY AL 26 DE JULIOL

Horari: de 9 - 9,30 del matí a 5 - 5'30 de la tarda. **Adreçat** a nens/es de 3 a 8 anys.

Programa: teatre, piscina cada dia, ping-pong, treballs manuals i sortides. **Servei de transport**

El Petit Vailet: Ventura i Gassol, 29 el Masnou 93 555 57 11

Vailets: Av. dels Cedres.10, Alella 93 555 09 00 (darrere el camp de futbol del Masnou)

CAN RAC

CAN RAC
Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64

IRAJÁ

Per Joan Maresma i Duran

Irajá no és Copacabana, no és Ipanema, no pertany a la *zona sud*, la zona noble de la ciutat de Rio de Janeiro. És a la *zona nord*, hi ha una parada de metro, el meu dentista, diverses botiguetes, molta misèria al voltant i poca cosa més.

Arribar a Irajá no és complicat. Simplement és agafar el metro i seguir i anar seguint: veient una ciutat que, des que ja no és la capital del país, ha entrat en una baixada de decadència de la qual no es veu el final. No sé qui em va comentar que els pobres no fan la revolució perquè no saben com viuen els rics. Quelcom semblant passa amb la classe turista i la *business class* dels avions. M'agradaria molt més viatjar en primera, però no tinc pressupost...

Irajá és un barri trist, gris, anodí, d'asfalt, de pocs arbres, de gent que seu al carrer i que no sap com ocupar el temps i mata el temps veient els altres. Envoltat d'alguns turons plens de faveles, on viuen els més miserables, els qui tal vegada no es poden permetre els 2,30 *reals* que costa el metro. Al cap i a la fi, els diners permeten gaudir una miqueta de la vida —en el meu cas m'agradaria poder gaudir-ne molt més; no em queixo— permeten —si en tens molts— gaudir a fons de la vida sense preocupar-te... l'única pseudofelicitat que es pot tocar.

En els turons de Rio, en alguns barris de la *zona nord* hi ha un microcosmos de desesperació, de por, de pobresa, de racisme —és aquest un país de racisme infinit—, de discriminació, de frustracions multiplicades, de ser pobre en aquest infern que és Brasil per als pobres. No entenc com es pot viure amb mil *reals* al mes, com tampoc no entenc com es pot viure amb mil euros, i a l'estat existeix aquest neologisme, *mileurista*, però tampoc

Des de la parada del metro, Irajá.

no entenc com s'arriba a final de mes si tothom ha de tenir mòbil, pagar un lloguer o una hipoteca, tenir cotxe, anar al supermercat, comprar roba i fer un extra algun dia i anar al cine o a sopar fora o viatjar una vegada a l'any.

A la *zona sud* de la ciutat hi ha policia, són visibles els gossos estatals que paga la classe mitjana per estar mínimament tranquil·la, per poder gaudir, per sentir-se protegida. Les vegades que he estat a Irajá no he vist cap policia, ni tan sols un cotxe-patrulla. Hi ha gent treballadora i esforçada, tot i que gairebé ningú no treballa a gust i la majoria ho fa a disgust. Persones que treballen per sous de misèria que desapareixen immediatament.

Hi ha també una botiga d'aus, d'aus vives, on es poden comprar gallines, indiots, ànecs. M'imagino que els

sacrifica el comprador. Em va recordar Damasc, salvant la distància, o Teià, a prop de la casa de l'àvia Antònia, salvant el temps. A Espanya no ho he vist més, no ho he sabut veure més en el meu país, país ple d'arrogància de primer món i de nous rics que, com aquí, tenen la ceguesa dels qui obliden el bé comú i la misèria ètica de l'individualisme capitalista.

Potser sempre ha estat així. El segle xx va estar ple d'abominacions i és complicat escollir entre tant miserable que va arribar a cap d'estat. La llista de dictadors és llarguíssima, encara que l'estil i la crueltat siguin similars. Tal vegada és només la continuació: un temps de monstres i d'horrors, no un temps de *top models* i creixement econòmic.

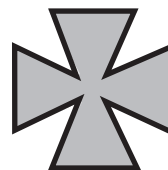
Bona Festa Major.

La botiga de gallines a Irajá.

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Juny 2007

1	divendres	Riera
2	dissabte	Fàbregas
3	diumenge	Fàbregas
4	dilluns	Fàbregas
FESTA LOCAL 2a. Pasqua		
5	dimarts	Ayma
6	dimecres	Ocata
7	dijous	Riera
8	divendres	Fàbregas
9	dissabte	Viayna
10	diumenge	Viayna
11	dilluns	Dominguez
12	dimarts	Ocata
13	dimecres	Riera
14	dijous	Fàbregas
15	divendres	Viayna
16	dissabte	Aymar
17	diumenge	Aymar
18	dilluns	Ocata
19	dimarts	Riera
20	dimecres	Fàbregas
21	dijous	Ocata
22	divendres	Aymar
23	dissabte	Dominguez
24	diumenge	Dominguez
25	dilluns	Viayna
26	dimarts	Riera
27	dimecres	Viayna
28	dijous	Aymar

Festa Major

29	divendres	Aymar	Sant Pere	Festa Major
30	dissabte	Ocata		Festa Major

— Juliol 07 —

1	diumenge	Ocata
2	dilluns	Viayna
3	dimarts	Ocata
4	dimecres	Dominguez
5	dijous	Aymar
6	divendres	Ocata
7	dissabte	Riera
8	diumenge	Riera
9	dilluns	Viayna
10	dimarts	Dominguez
11	dimecres	Aymar
12	dijous	Ocata
13	divendres	Riera
14	dissabte	Fàbregas
15	diumenge	Fàbregas
16	dilluns	Dominguez
17	dimarts	Aymar
18	dimecres	Ocata
19	dijous	Riera

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

BÚSTIA OBERTA

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

CORPUS CHRISTI

Després d'uns anys que no se celebrava la processó del Corpus al Masnou, l'any passat es va tornar a aquesta tradició. No va ser un recorregut llarg com es feia abans, amb catifes de flors i altars, on tothom col·laborava fent els muntatges i anant a la muntanya a buscar flors. El tram fou de la Parròquia de Sant Pere fins a l'Oratori de Santa Maria d'Ocata; curt, però emotiu.

Aquest any, el diumenge 10 de juny a les 19h se celebrarà la missa i tot seguit la processó. Que bonic seria que el poble s'animés i poder reunir aquell jovent d'aquells temps: Acció Catòlica i Boy Scouts —els de les lletres BO (bona obra)— i, tots plegats, acompanyar el cos de Jesús pels carrers del Masnou.

Rosa Pagès

SI ET PASSÉS A TU?

Senyor president, Es fa molt difícil en poc espai explicar la meua queixa i preocupació davant la modificació del Pla General d'Ordenació Urbànic del casc antic a instància de l'Ajuntament del Masnou i concretament del Regidor d'Urbanisme, Màxim Fàbregas.

Visc al carrer Mossèn Cinto Verdaguier on la meua fa-

mília viu des de fa 150 anys. Aquest gener vaig rebre un trucada amb què em comunicaven que passés per l'Ajuntament; un cop allà, em van informar que just per on hi ha casa meua passaria un carrer, fet no contemplat en l'antic pla. En un cas d'aquestes característiques, el més adequat hauria estat un comunicat per escrit, ja que bé que saben el meu nom i adreça a l'hora de cobrar la contribució.

Després d'una reunió personal amb el regidor, que no sabia quan s'havia construït la casa (1780) ni que no formava part de la fàbrica de vermut del costat, em vaig preocupar. Vaig demanar els plànols amb la informació d'aquest projecte, que han d'estar a l'abast dels ciutadans, i em van cobrar 60 euros pel CD (sembla impossible).

En aquests moments molts veïns estem amb al·legacions i d'altres estan oposats al nou pla, que proposa indemnitzacions ridícules a canvi, en el meu cas, d'esborrar 150 anys d'història.

Algun dia us hi podeu trobar. Tinc 80 anys i no és tan sols el fet de quedar-me sense casa, que Déu n'hi do, sinó que el patrimoni, els records i la història que havia somiat per als meus fills queden reduïts a una carretera i

quatre euros. **Lluito perquè no sigui així.**

Joan Oliveras Puigvert

FER CAMPANA

Senyor President, A la Bústia del butlletí anterior llançava les meves hipòtesis sobre l'origen de l'expressió *Fer campana*. Convidava a qui hi volgués dir la seva, que ho fes. El senyor Luis Zarco, salmantí, advocat, i arrelat al Masnou des de fa molts anys, hi ha aportat el seu coneixement en aquest terreny i me l'ha fet avinent; des d'aquí li ho agraeixo de debò.

L'expressió castellana *Hacer novillos* va tenir origen al segle XIX quan, en començar a fer-se obligatòria l'educació dels infants, n'hi havia que s'escapaven d'escola i anaven a jugar a toros i toreros; llavors no hi havia futbol ni d'altres coses com ara; els nens imitaven els toreros i *novilleros*. En l'argot infantil era *hacer novillos*.

Al nord d'Espanya, però, en deien *Hacer campaña*, no pas *Hacer novillos*. Per què? En temps de les guerres carlines, els homes que s'escapaven de les feines de la pagesia i anaven a fer la guerra, anaven a *Hacer campaña*. És molt possible que, per la influència de les tropes carlines en terres catalanes, es divulgés aquesta expressió, que, a través d'un *Fer campana* inicial, esdevingués un *Fer campana*. La Ñ es va convertir en N o, millor, la palatal nasal sonora es va tornar alveolar nasal sonora.

Així, doncs, l'origen podria ser una deformació fonèti-

ca d'una expressió que significa abandonar les obligacions naturals i anar-se'n fora.

S'admeten noves aportacions al tema.

Atentament,

Esteve Pujol i Pons

PAGUEU-ME LA GASOLINA!

Sé que aquesta missiva es llegirà després de les eleccions i que els polítics no li faran gaire cas, però bé, s'haurà dit. Estic enfellonit. Vinc d'una gran peripècia. Us l'explico tot seguit:

19:30h. 0

Com cada dia, al sortir de la feina, em dirigeixo cap a casa a fer el sopar. Encara brilla el sol, els ocells canten i la temperatura és bona. Abaixo les finestres del cotxe i gaudeixo de la brisa que hi penetra.

19:37h.

Arribo al meu carrer, el Jaume I. Hi faig una primera passada per veure el panorama. Crec que avui tindrè xamba i estacionaré a la primera. No hi ha sort, però els ocells canten.

19:50h.

Ja he fet dues voltes i no n'hi ha hagut manera. El vehicle de davant sempre aparca! Sort dels ocells que encara cantussegien.

20:00h.

He provat d'aparcar al carrer Fontanills i al Mestres Villà, però està tot arrebossat de cotxes. Els ocells badallen.

20:15h.

Després de fer cinc voltes més em dirigeixo cap al Passatge Joan Miró. Allà sempre hi ha lloc. Aquest cop sembla que no! Els ocells tornen a cantar.

Per a les vostres revetlles, les coques de pastisseria

de les pastisseries
del Masnou

Forn de pa i Pastisseria

Bautista

El nostre pa de cada dia

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

Pastisseria

miquel

Antiga Casa Pagès fundada el 1927

Pere Grau, 59

93 555 06 61 el Masnou

pastisseria bomboneria

Font

Envii dolços arreu d'Espanya amb el servei **INTERPASTEL**

Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60

El Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

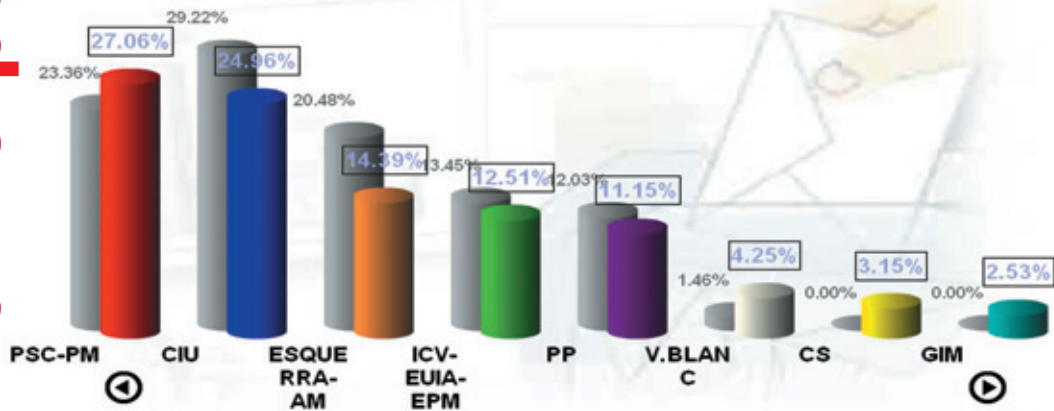

El Masnou Eleccions Municipals

27/05/2007
Eleccions Municipals
% Vots

Escrutat: 100.00%
Participació: 54.37%
Cens: 16.942

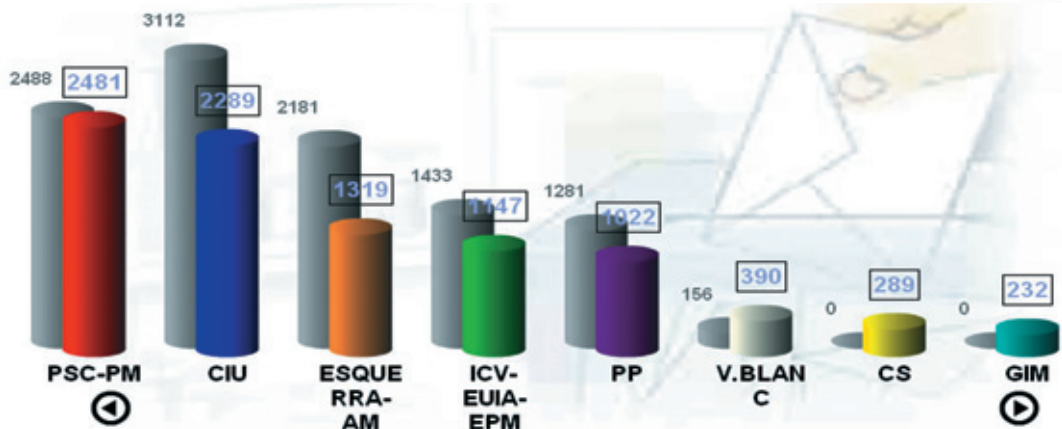
Votants: 9.212
Vots nuls: 43
Vots vàlids: 9.169
Dades anteriors: 25/05/2003 (M)

27/05/2007
Eleccions Municipals
Nombre de vots

Escrutat: 100.00%
Participació: 54.37%
Cens: 16.942

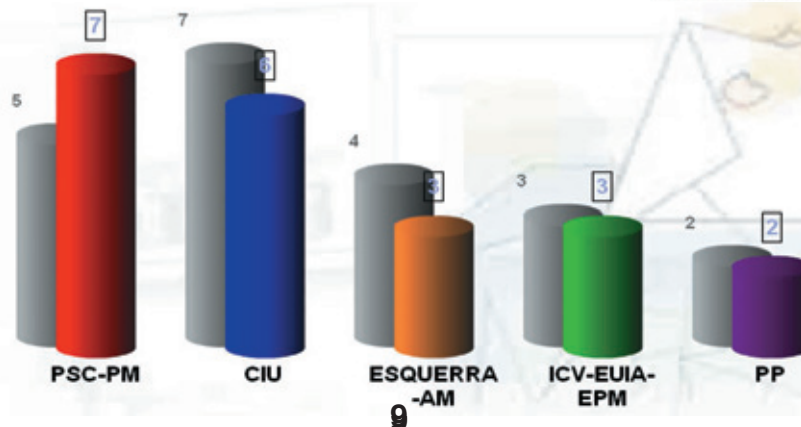
Votants: 9.212
Vots nuls: 43
Vots vàlids: 9.169
Dades anteriors: 25/05/2003 (M)

27/05/2007
Eleccions Municipals
Nombre de regidors. Total: 21

Escrutat: 100.00%
Participació: 54.37%
Cens: 16.942

Votants: 9.212
Vots nuls: 43
Vots vàlids: 9.169
Dades anteriors: 25/05/2003 (M)

20:20h.

He tornat a passar pel carrer Jaume I. N'hi havia una ocasió, però el carruatge de davant me l'ha presa.

20:21h.

Estic esperant. La grua municipal està carregant un cotxe mal estacionat. No entenc com pot haver-hi gent tan pèrfida! Els ocells xisclen!

20:25h.

He decidit anar al carrer de Santa Madrona. Per fi! El meu suplici s'ha resolt. Ara em queda una bona passejada cap a casa. Estic tan cofoi!

Bé, i a què ve la meua crònica diària? Doncs vull que em paguin la gasolina que consumeixo buscant aparcament o bé... que abaixin l'impost de circulació.

Per cert! A les 20:25h els ocells ploriquejaven.

E.V.P. veí d'Ocata

EL MASNOU I EL COMERÇ

El que fa temps veníem sospitant els veïns del Masnou ho veiem confirmat en el diari el passat dia 23.

L'alcalde i representant de l'Ajuntament de la nostra ciutat, senyor Eduard Gisbert, a pocs dies de les eleccions municipals, ens anuncia el propòsit de crear properament un centre lúdic i comercial en uns terrenys situats entre el Masnou i Premià de Mar. En aquests quatre anys han convertit la nostra població en un lloc brut i descafeïnat, on l'únic que s'ha mantingut inalterable són els impostos i la pèssima gestió, sembla ser que amb el propòsit, conscient

o no, de convertir-nos en quelcom anodí.

Els comerciants del Masnou tenim negocis oberts amb no poc esforç per tal de donar un servei de qualitat. El comerç crea vida, facilita les relacions entre persones, racionalitza el consum; en una paraula, crea benestar i riquesa i possibilita la comunicació i intercanvi entre els diferents sectors i barris dins el poble. Quan vénen les festes contribuïm que els carrers siguin més plens de color, més suggerents. Participem en les associacions lúdiques i esportives que ajuden a mantenir un cert caliu entre els veïns. Entenem que els nostres establiments han d'oferir quelcom més que mercaderies, han de contribuir que la gent es quedi al Masnou per comprar o sortir a fer una copa, dispensant un tracte amable i un servei de confiança.

Si es crea un àrea com la que pretén el consistori, vol dir que en el poble se'n ressentiran no pocs establiments abocats a tancar les portes i es desplaçarà un volum important de negoci fora de la població. També cal tenir present que no tothom té la possibilitat o les ganes de comprar fora del seu entorn habitual.

Senyor Gisbert, al Masnou no hi viuen únicament persones joves, amb un estil de vida propi, sense temps per a la conversa, que aprofiten els caps de setmana per realitzar les seves compres i de passada divertir-se. Aquest és un patró interessat i sobretot interessant per a algunes butxaques.

És hora que els comer-

ciants del Masnou diguem PROU. Primer va ser el Camí Ral, després la Plaça del Mercat amb la promesa que generaria negoci i es crearia una zona comercial al voltant del Masnou Centre. Han tancat moltes botigues que formaven part del nostre itinerari personal. La gent mira astorada com creixen edificis banals on abans hi havia cases boniques i sobretot jardins que alegraven el veïnat. Ara buidarem el poble de negocis familiars per enviar-nos a comprar en una mena de fira perpètua.

A Mataró, d'on el senyor Gisbert hauria de valorar el fet de ser una ciutat moderna i respectuosa amb la seva història i cultura, van crear a la part alta una zona comercial i d'oci, però es va revaloritzar el centre amb carrers tranquils, aparcaments i places que conviden a oblidar-se del temps. La gent pot triar on fer les seves compres, si a l'establiment de tota la vida o al centre comercial. Però el Masnou no té el mateix volum d'habitants ni d'indústria ni de terrori.

No creieu que és hora de plantar cara, dir que ja estem farts que facin engrunes del pa que llesquem? Per què no exigim d'una vegada per totes més coherència i més realisme? El Masnou no té els milers d'habitants que sumen Sant Andreu del Palomar, la Verneda, Sant Martí de Provençals, Sant Adrià i altres. Som una ciutat mediterrània i ens agrada aquest estil de vida; tota la resta són martingales per arruïnar la nostra vida de poble i molts llocs de treball. Si us plau, diguem

prou i diguem-ho ara, no oblideu que la unió fa la força.

Una botiguera de tota la vida

...I UNA ALTRA COSA DONAR BLAT

Sr. President, Espero no ser l'únic que s'adreça a vostè posant-li en coneixement l'arbitrària decisió del Centre d'Assistència Primària del Masnou, respecte al canvi obligatori de metge, que pot afectar un miler de coneixes.

El passat mes d'abril, per una decisió unilateral, sense previ avís i contravenint el desig i tal vegada el dret de lliure elecció de metge, el Director del CAP del Masnou, Sr. Pere Beato, em comunicà en un escuet escrit que, per haver-se incorporat dos professionals a la plantilla, s'obriria una altra consulta i per aquest motiu m'hi incorporaven i deixava de ser atès pel metge que des de fa uns quants anys em ve atenen a plena satisfacció i sabedor de les meves dolències específiques.

Contra aquesta decisió vaig recórrer en una entrevista amb l'esmentat Director, sense resultat positiu, ja que la meua "sort" havia estat presa mitjançant sorteig –sense mencionar el procediment utilitzat en aquest sorteig–; fent cas omís a la particular circumstància que la meua esposa sí que seguiria tenint el facultatiu de sempre, amb la qual cosa, sanitàriament, el matrimoni quedava dividit.

Estimo que la mesura adoptada pel Sr. Director

del CAP del Masnou xoca frontalment amb la facultat de lliure elecció de metge tan anunciada pel Departament de Salut, al qual he informat, igualment que a la Regidoria d'aquest Ajuntament per al seu coneixement, si no és de la seva competència.

Tot el que he exposat confirma la dita que *"una cosa és predicar i l'altra donar blat"*.

Atentament,

E. de Santa Martina R.

BON VIATGE!

Sr. President,
Per a qui, per a desgràcia seva, hagi d'utilitzar el microbús del poble...
Jo vaig haver de pujar-

hi. Tot eren queixes. I amb raó. Les escales de dins, el salt que has de fer per baixar-ne, com n'és de petit el microbús...

En una parada vaig observar que una senyora només va poder pujar-hi perquè un senyor la va propulsar empenyent-la pel cul. Va ser denigrant per a ella. La pobra dona es queixava plorant que, quan hagués de baixar, hauria de fer un salt mortal. Tenia 80 anys i també tenia clar que ja no podria anar més al metge ni a fer receptes tota sola.

Tots els usuaris convenien a dir que, com que els responsables

de l'Ajuntament no hi pugen, és clar, tant se'ls en fot que es trac- ti els viatgers com el bestiar.

I així és com ens sen-

tiem tots els qui anàvem dalt del microbús aquell dia.

VALLDEPERAS

NOTA DE LA REDACCIÓ:

Com a resultat dels diferents comentaris que ens han arribat amb motiu de la publicació d'un anunci de propaganda electoral en la contraportada del nostre Butlletí del passat mes de maig, fem les consideracions següents als socis i lectors en general:

En cap cas l'Associació **Gent del Masnou** no s'identifica institucionalment ni manté cap lligam amb el partit polític que apareixia en l'anunci ni amb cap altre, d'acord amb els Estatuts de l'entitat.

La publicació mensual del Butlletí està sotmesa a un conveni entre l'Associació **Gent del Masnou** i l'empresa **Taller de Publicitat**, segons el qual:

– Els espais de publicitat del Butlletí (un 30% del total de les pàgines) els gestiona i administra lliurement l'empresa **Taller de Publicitat**, la qual té plenes facultats per contractar-los, d'acord amb les tarifes estipulades a l'efecte, sense que en cap cas aquests anuncis puguin contradir, en el seu contingut, l'esperit de convivència democràtica.

– **Gent del Masnou** es reserva el 70% del total de les pàgines per publicar la veu de l'Associació, articles històrics, anecdòtics, articles diversos d'opinió, entrevistes, anunci d'activitats, etc.; les col·laboracions tampoc no reflecteixen necessàriament l'opinió de l'entitat ni de la Junta ni de la redacció.

Aquest conveni establert amb l'empresa **Taller de Publicitat** fa possible el manteniment i edició del Butlletí mensual sense originar cap despesa a la nostra Associació i, per tant, n'assegura la continuïtat i pervivència.

Finalment, i per evitar qualsevol tracte discriminatori i possibles males interpretacions, posem de manifest que en les successives convocatòries electorals, els espais de publicitat del Butlletí podran ser utilitzats, si ho consideren oportú, per totes les agrupacions o partits polítics que hi estiguin interessats, per a la qual cosa també hauran de contractar l'anunci directament al **Taller de Publicitat**.

Acció Cívica de Gent del Masnou

Vols ajudar les persones necessitades?

Tu pots ser un dels nostres.

No t'hi pensis.

Truca'ns.

93 540 39 29

Tots junts farem una bona feina.

MARISA VILA
Perruqueria Mixta
Bona Festa Major
Jaume I, 2 · 93 555 96 52 el Masnou · NO TANQUEM AL MIGDIA

flor de maig
centre de salut i bellesa
Teràpies naturals
Activitats terapèutiques
Estètica
Relaxació
Primer de Maig, 20 · El Masnou
93 540 46 11 · www.flordemaig.net
Hi trobaràs el teu equilibri

SALA
AUTOMOCIÓ
• MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
• PNEUMÀTICS
• ALINEACIONS
• AIRE CONDICIONAT
C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

MIQUEL VINARDELL I BOLART
INSTAL·LACIONS
D'AIGUA, GAS I
ELECTRICITAT
93 555 45 01 · 555 36 91

DES DEL 1959 AL MASNOU
LA XIXONENCA,
L'ORXATA
DE SEMPRE
I ELS MÉS DELICIOSOS GELATS

C/ BARCELONA, 11
TEL. 93 555 02 96

Vagis on vagis aquest estiu,
la música viatjarà amb tu.

NISSAN QASHQAI

PAULTAN.LO

Ginés Oliveras, S L. Tallers Masnou

Exposició venda i taller. Àngel Guimerà, 14. 93 540 31 57 el Masnou
www.nissan-4x4.com

SEAT altea
Tecnologia sense límits

Informa-te'n a:

VEREMA AUTOS SL

Av. J. F. Kennedy, s/n. Tel. 93 540 24 87
El Masnou

* BICICLETES
* ACCESSORIS
* REPARACIONS

MAS9 BIKES

93 540 88 52

Àngel Guimerà, 16 bis
El Masnou
(Camí Ral) (Ocata -NII)

RESTAURANT

Prat de la Riba, 41
El Masnou
93 555 49 47

CELLER DEL MAR

Vins, caves i licors
Gran selecció de vins
Vins al detall

Àngel Guimerà, 12-baixos.
Tel. 93 540 29 53

NISSAN

TALLERS MASNOU
1923-2005
Ginés Oliveras SL
Ens avala una llarga experiència
EXPOSICIÓ I VENDA: Àngel Guimerà, 14
ENTRADA TALLER: Puerto Rico, 28
Tel/Fax. 93 540 31 57

COTOSTIL

Cortines,
tendals,
elements decoratius

PRAT DE LA RIBA, 89
93 555 66 11
647 640 386 Anna

LA PENYA

Bar - Restaurant

Veniu a tastar el nostre cafè
Especialitat en peix i marisc
Plats del dia
PRAT DE LA RIBA, 81
617 48 56 14

BONA FESTA

MIL METRES DE PASSEIG

Can Basomba

PLATJA

ESTIU

PRAT DE LA RIBA, 73
T. 93 555 08 79

carlos
resano
vasilchik
ARQUITECTE

Puerto Rico, 32
93 555 74 64
608 44 87 42
el Masnou

Ilar

LLARS I ALBERGS
RESIDENCIALS, SL

Barcelona, 68 baixos
93 540 53 38
www.ilarialbergs.com

Carre
Àngel Guimerà
Riba
Pl. de la L
Barcel
Jacint Ver
Port del M

Àngel Tena JOIER

Venda
directa al
públic.
Apartem
gènere.

Barcelona, 28.
Tel. 93 555 64 51

40 ANYS A PRIMERA LÍNIA

**FINQUES
MAS**

PRAT DE LA RIBA, 69.
Tel. 93 555 17 59

**Cafè de
la Riba**

Plats combinats
Esmorzar
Especialitat
en te i cafè

PRAT DE LA RIBA, 34
93 540 97 23

COLOME

TOT PER A LA TEVA MASCOTA
Av. Kennedy, s/n - 93 555 97 04
El Masnou

RESTAURANT

Bravel

1942

PRAT DE LA RIBA, 9
Tel. 93 555 20 03 - 75 11

Merceria
Romeu

Joguines, Regals, Complementos
ARTICLES DE PLATJA
Ja tenim l'equip de les
Escolàpies curs 06-07

PRAT DE LA RIBA, 32
Tel. 93 555 23 70

www.fiquesprat.com

Prat de la Riba, 15 - 93 555 11 49

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ GRATA

Matalí

Des de 1866

PRAT DE LA RIBA, 4.
Tel. 93 555 04 60

**SERVEIS
AL MÓN DE
L'EDUCACIÓ**

PRAT DE LA RIBA, 52.
Tel. 93 540 39 90

Mas Vell

RESTAURANT
PIZZERIA

Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

Restauració
d'antiguitats

**ARTS
RESTAURO**

Es fan classes
de restauració

Barcelona, 28 · el Masnou
93 540 33 89
WWW.ARTSRESTAURO.COM

MASNOVINA

JOIERIA
RELLOTGERIA

25% descompte perquè ens jubilem

Barcelona, 9
Tel. 93 555 07 76

MAJOR 2007

IG I COMERÇ AL CAMÍ RAL

ROBA UNISEX

ANDARTU

From Miami, Brasil
Colòmbia

Barcelona, 4 · 618 29 18 71
Bons preus

**PIROTÈCNIA PER A
ST. JOAN I ST. PERE**

Llista de preus i ofertes
a la pàg.33

Jacint Verdaguer, 20. 93 555 20 07

rrers:
erà, Prat de la
iba,
Llibertat,
celona,
Verdaguer,
el Masnou

**la cova
del masnou**

restaurant

Barcelona, 34 · 93 555 28 25
www.lacovadelmasnou.com

**estanc
Torres**

Barcelona, 33 · 93 555 17 89
exp. núm. 2

Tabacs
Loteries
Fax
Fotocòpies
Articles de Regal
Articles per al fumador
Articles de pell
Papereria
Postals
Ulleres de sol
Recàrrega de mòbils
Rargetes telefòniques

ATM: T10 (1 i 2 zones)

**Cava
Rekondo**

Únic al món

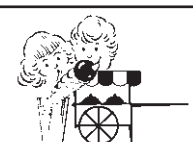

Restaurant "Les Caves"
Sant Cristòfol, 4
T. 93 540 21 60 · 14 33
El Masnou

immoMasnou

ASSESSORAMENT
IMMOBILIARI INTEGRAL
I TRAMITACIÓ

Pl. de la Llibertat, 14
93 540 50 07
www.immomasnou.com
visiteu-nos

LA XIXONENCA

L'ORXATA DE SEMPRES
I ELS MÉS DELICIOSOS GELATS

BARCELONA, 11.
Tel. 93 555 02 96

Serviat Viatges

**marsans
viatges**

www.marsans-serviat.com

Pl. de la Llibertat, 6
Tel. 93 555 71 13

FORN

Des de 1862

Pa i pastes
Coques de revetlla

Mn. Jacint Verdaguer, 15
93 555 99 97

• loga per a tots
• Fem grups
específics
• Teràpies
personalitzades
• Tai-chi

P. de la Riba, 19 (prop del baixador d'Oceta)
675 580 800 · 93 540 93 15

plede llibres

**La llibreria
del Masnou**

Barcelona, 40
T/F 93 555 48 13
el Masnou
pledelibres@infonegocio.com

MÉS DE 25 ANYS

**assessors
nàutics**

- Matricules
- Canvi de propietat
- Certificats de navegabilitat
- Renovació i tramitació
de títols nàutics

Port Esportiu Local 54
93 540 46 56
www.m.ramosasora@telefonica.net

**Finques
Puig SL**

Serveis immobiliaris
en general

Administració i venda de
pisos, cases, terrenys i rústiques

Mossèn Jacint Verdaguer, 14
Tels. 93 555 10 60 / 17 61
Fax 93 555 28 90
08320 el Masnou

FOTOGRAFIA DELS JOVES NASCUTS EL 1957

ATENCIÓ CINQUANTINS

Segona trobada de joves nascuts a l'any 1957
DIA 10 DE JUNY A LES 7 DE LA TARDA A LA PL.D'OCATA
Esperem ser molts més que a la primera trobada. Porteu propostes d'activitats.

Gran assortit en articles de platja i piscina. Totes les joguines d'aigua per a aquest estiu.

LA JOGUINERIA DEL MASNOU

La millor selecció de joguines per a regal i aniversari · Fontanills, 25 · 93 540 52 43

OPEL

Antoni Ramonet

Automòbils
RIJOR, sl

República Argentina, 29
(cantonada av. J.F. Kennedy)
93 540 42 05 El Masnou

Servei oficial al **Masnou, Alella i Teià**

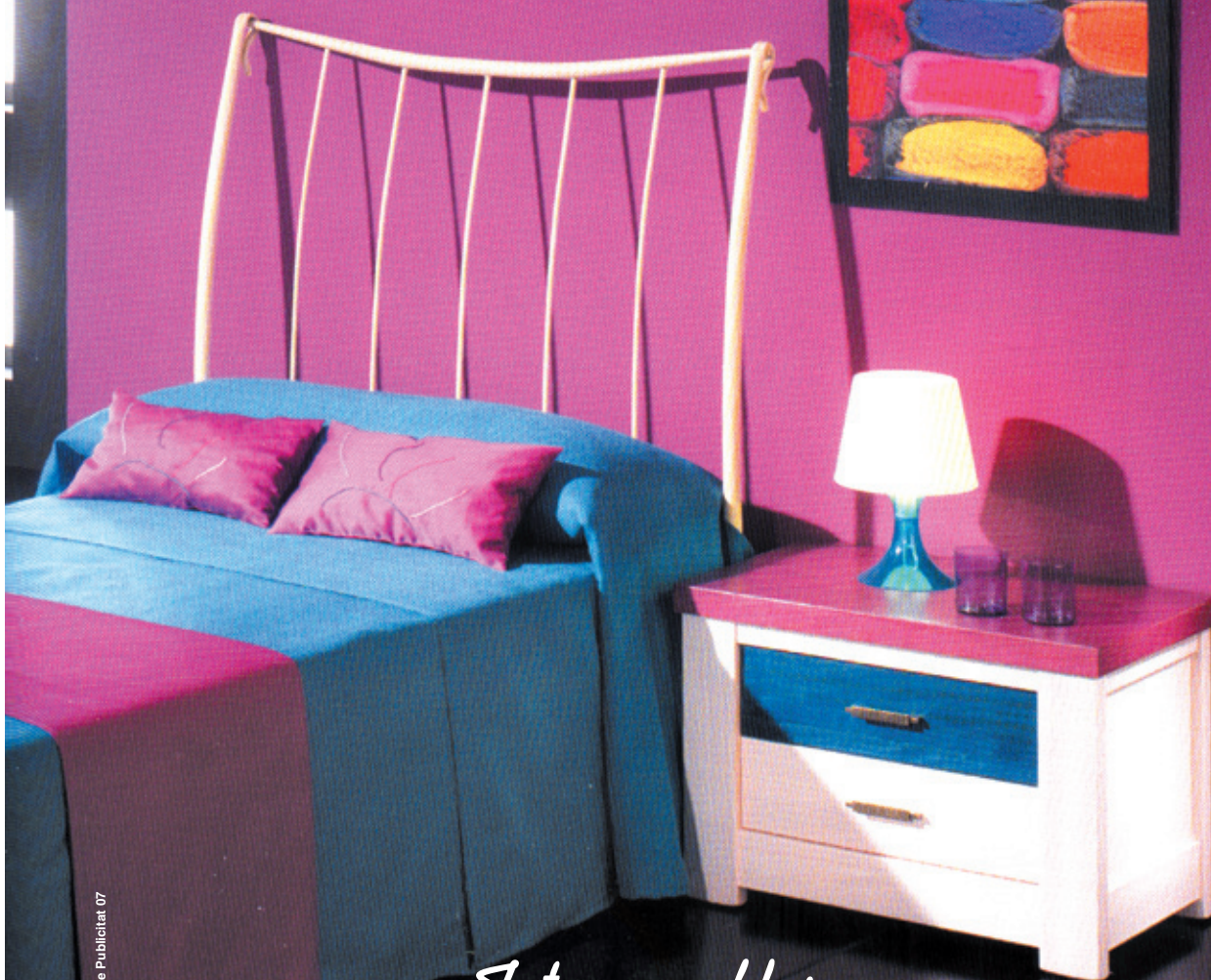

Bona Festa Major

Mobles Vilalta

PRIMERA CASA AL MAS NOU

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

▼ Taller de Publicitat 07

Tot en mobles

Aparqui al carrer Sant Felip o Pere Grau i li donarem un tiquet d'estacionament.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart

Fotos de

M. Josep R. Lucas

(Des)Connexions

Mentre el 3 de juny acaba el Festival Internacional de Pallasses d'Andorra la Vella i que encapçala la Pepa Plana (www.festivalpallasses.com), la Fundació Romea enceta el Cicle Nous autors catalans; en efecte l'11 de juny ofereix la lectura dramatitzada del text *Emergència* de Marta Buchaca (Barcelona, 1979) –que va quedar finalista del III Premi Romea de Teatre 2006– i el 25 de juny d'*Aluminosi* de Manuel Veiga (Barcelona, 1964). Ambdós a les 9 del vespre, al Teatre Romea, a un preu molt raonable (4 euros, i de franc per als estudiants amb carnet).

El 20 de juny *Oblidar l'infern* de Marguerite Duras (1914-1996), amb direcció de Lurdes Barba –sempre gran directora, sempre gran actriu si actua i suposem que ben cofoia per haver guanyat el gironí I Premi Joaquim Masó de projectes de muntatges teatrals de teatre de text, amb l'obra *Saló de primavera* de Lluïsa Cunillé i Paco Zarzoso, que es féu públic el passat 11 de maig– i interpretació de Roser Camí i Xavi Ripoll, inicia les seves representacions a la Sala Muntaner: una història d'un breu encontre de dues persones per signar els documents del seu divorci. Dues persones s'han estimat i s'han separat, han estat arrencades l'una de l'altra per les forces destructores de la passió. (www.salamuntaner.com)

El dimarts 26 de juny comença el **Festival Grec** d'enguany (www.barcelonafestival.com), una 31a edició marcada ja inicialment per un canvi important: Ricardo Szwarczer ha substituït Borja Sitjà en la direcció del festival. Els ballarins **Sylvie Guillem i Akram Khan** –dies 26 i 27– inauguraran aquesta cita estiuenca amb l'espectacle **Sacred Monsters** –que arriba per primer cop a la península– una unió de ballet i de la dansa índia *kathak*. Immediatament, del 28 al 30 el Mercat de les Flors acollirà dansa contemporània asiàtica: *Moon Water* del Cloud Gate Dance Teatre de Taiwan.

Tanca el mes el Piccolo Teatro de Milà, que del 27 al 30 de juny de 2007 presentarà *Il ventaglio* de Carlo Goldoni (1703-1793) a la Sala Gran del TNC (www.tnc.es), amb direcció de Luca Ronconi i una escenografia signada per Margherita Palli. Aquest muntatge, que s'emmarca dins de les celebracions del tercer centenari del naixement de Goldoni i alhora per al Piccolo significa el seixantè aniversari de la seva posada en funcionament, ben possiblement acabarà ràpidament les seves entrades.

Manuel Veiga

Lurdes Barba

Arran de sòl
Per Pledebuit

El mes passat us exposava un reguitzell de preguntes sobre el món en què vivim. Vosaltres i jo. No eren preguntes de les quals esperés cap resposta. Eren preguntes llançades a les vostres oïdes per veure si les compartiu o, qui sap si amb més mala intenció, per despertar tantes i tantes consciències mig adormides o adormides del tot.

Aquest mes de juny, quan llegiu aquestes ratlles d'un pobre quisso, ja haureu votat, o no, però sí que hauran passat els comicis i, com a mínim, us deixaran descansar les orelles i la vista de tanta "metralla" audiovisual amb què els polítics us persegueixen en temps d'eleccions. Quan, a més, tot són inauguracions, projectes, concessions i un llarg etcètera, amanit tot amb les seves cares de "bona i simpàtica persona" que pengen dels fanals.

Després de tot això i ja un cop a la cadira o poltrona i amb el sou degudament revisat, a l'alça, és clar, i quina alça!, no com la vostra, que només és de l'increment de la vida, no; la seva, com a mínim, a jutjar per anteriors cops, és del doble. Aleshores, un cop "apoltronats", apa, a passar el temps, i fins a dintre de tres anys, quan tornaran a preparar l'"artilleria" per a la propera "batalla".

I vosaltres, i jo, en seguirem preguntant en quin món vivim? I com sempre, no ens en donaran cap resposta. I ens farem més preguntes, com:

- Per què s'enderroquen cases ben singulars per construir-n'hi d'altres de ben tronades?

- Per què es fan projectes municipals, que si tiren endavant perjudicaran molts ciutadans honrats?

- Per què se'n desestimen d'altres que, sembla, afavoreixen gent que viu al marge de la llei?

- Per què certes organitzacions ajuden gent que, molts d'ells, realment no ho necessita?

- Per què certs organismes no ajuden gent d'aquí, que, tot i necessitar-ho, pel que es veu no fan prou cara de pena?

- Per què sembla que només tinguin dret a fer el que vulguin els qui estan fora de la llei?

- Per què els ciutadans complidors de les lleis (i els pagaments), a la primera que es descuiden algun compliment ja els foten garrotada?

- Per què les companyies de serveis, si no pagues et tallen el subministrament i no s'atreixeixen amb els qui els roben descaradament?

- Per què totes els contribuents han de pagar les malifetes dels brètols? (Ilegeixi's menys impostos si no hi hagués tant desori)

- Per què els robatoris que es fan a les companyies de serveis també ens repercuteixen?

Bé, he acabat el paper, però no les preguntes.

Apa, bup, bup.

RASCA I P/CA

Per Ramon Serra

La realitat i la ficció es barregen moltes vegades i d'aquest poti-poti en podem treure conclusions. Miro amb ulls al·lucinats els mífings dels partits, tots fets de la mateixa manera, amb moments de crits i eufòria davant d'un públic més aviat escàs i sobretot fidel i convençut. A la majoria de gent que va als actes electorals no cal convèncer-los de res, són fidels o part de la mateixa tramoia (com deien els vells, la política per al qui en viu) que any rere any creuen sense ni tan sols plantejar-se una mínima autocrítica, una visió diferent del que ja fa gairebé trenta anys que veuen. Els escrits antics ens diuen que un home va caure del cavall i va trobar (o veure) la llum, entenent aquesta llum com la veritat absoluta. Fantàstic, potser el problema actual és que la gent ja no cau de l'animal sinó de la moto i aquesta caiguda, més que ensenyar-te el camí, et fa mal, (i fa mal als qui t'estimen) i suposo que el dolor no et dona gaire clarividència. Per això sóc tan espès i tan obtús i no entenc la majoria de coses que passen al meu voltant.

M'agrada, però, sentir-los parlar de grandeses, de farem això i allò i la Bíblia en vers, i aquí els fico a tots en el mateix sac. La diferència és bàsicament ideològica, votem pel que representa el partit, no pel que diguin o deixin de fer. Et pot agradar el programa socialista, però si ets independentista no els votaràs i tampoc si ets un dretà convençut (siguis d'un cantó o de l'altre) i així podem fer totes les combinacions que vulguem.

Qui pot explicar-me com un senyor (numeret molt elevat del seu partit), després d'una calçotada, amb el que comporta d'aixecament de porró i menjada de botifarres, es despenyi dient que si tu fas això (a una suposada oposició) et farem president de la Generalitat. Home, una mica fort no? Però el problema no és aquest; el que realment empenya és que no passi res, que aquest senyor pot dir el que li doni la gana, així per la patilla, amb una impunitat absoluta. Perquè, senyors, entenem-nos, l'esmentat calçotaire estava rifant la presidència d'un País com si es tractés del premi d'una tómbola. Què et poden dir després de tot aquest "tinglado"? Que tinguis fe? Que la política es així? Que no es poden somniar truites? Que tu què saps de tot plegat? Com va dir l'estimat (per honest) Labordeta: Aneu-vos-en a la merda.

L'altra gran sorpresa dels darrers temps és la gran maragallada del nostre expresident. Que fort el Pasqual. Ara resulta que l'eix de la seva trama política, el fet pel qual volia ser recordat (aquesta gent sempre vol el mateix), o sigui el nou Estatut de Catalunya, no

valia la pena. Ara permeteu-me que ja tiri coets. Quina estafa més bèstia, President; ja sé que esteu empenyat perquè us van treure de mala manera (coses de jugar amb un partit que es go-verna des de Madrid), que us van fer el lliit i vós, home acostumat a sentir-se per sobre del bé i del mal, no ho vàreu pair; però d'això a despotricar (ara en dirien rajar) com heu fet n'hi va com a poc un bon tros. No patiu, President, no sou l'únic cas. Esquerra Republicana no el volia i ara el defensa a capa i espasa pel mateix de sempre, ja sabeu, mantenir-se a la trona. Convergència treia pit dient que gràcies a ella teníem estatut, i ara diu que el que tenim no val res, que ens hem abaixat els pantalons i tal i tal. Ja veieu, ningú no està content. Ai quina pena que em fan, pobres; tot els surt a l'inrevés i nosaltres hem de consolar-los amb el nostre vot. Bé, encara que sigui en blanc perquè no plorin més és qüestió d'anar-hi.

Hi ha qui pot dir que dues flors no fan estiu, però els pobres a qui encara ens interessa la política i no estem ficats en cap partit, ens deixa una mica fotuts perquè no estem parlant de subalterns sinó d'un primer espasa i d'un torero trabucaire (quedi clar, però, que no m'agraden els toros) i, quan la gent de la política es dedica a fer espectacle, apaguem el llum i anem-nos-en a dormir.

Les darreres enquestes diuen que la gent segueix votant, però que no li importa la política. Sembla una contradicció i fins i tot potser ho és i el camí de retorn és cada dia més llunyà. No pot ser que ens diguin blanc i, quan ja tenen el vot, ens diguin negre (sempre per qüestions "estructurals", quedí clar); una mica més de serietat no ens aniria malament. Per cert, l'alcaldia de Barcelona és una mica com la reialesa, la poden passar d'uns als altres. Recordem: de Serra a Maragall, de Maragall a Clos i de Clos a Hereu; per cert, el cognom d'aquest darrer, si més no, li fa justícia.

Ja veieu com està el pati, i després s'omplen la boca de transparència i democràcia. Bé, deixem-los jugar, però vigilem que no ens trenquin la joguina, perquè va costar quaranta anys comprar-la.

ISABEL

Servei a domicili

Bona Festa Major

Joan XXIII, 66 · 93 555 01 35

Estanc
Maria Arnau
Tabacs. Cava de cigars.
Regals.
Papereria, fotocòpies
TENIM DE TOT PER GUARNIR
LES VOSTRES REVETLLES
Feliç revetlla de Sant Joan
Navarra, 51 - 93 540 14 48 el Masnou

Construccions
Jiménez

Obres i reformes en general

93 540 83 55
607 947 004

Bona Festa Major

Correu electrònic:
jimenezconstruccions@telefonica.net

LABORATORI
FOTOGRAFIC
DE FOTO'S

Centre Fuji
Ricard Villarrubia
defotosrw@hotmail.com

Llibertat fotogràfica
Fotos de mòbils, antigues,
personalitzades, carnet.

Gravacions CD
Àlbums digitals
còpia paper 10x15 des de 0,20€

Vine'ns a veure, t'esperem

Almeria, 27
93 540 42 26 el Msn

EL MASNOU

☒ **serveis** ☐

*Bona
Festa
Major!!*

SERVEIS DE
NETEJA I
DE MISSATGERS

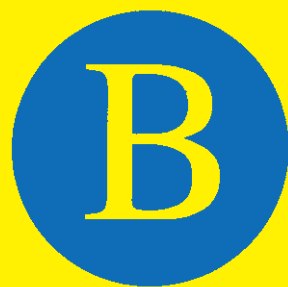
93 555 76 61
609 72 65 16

CURS AL MASNOU

Afers marítims: les rutes i les relacions comercials en el mar dels temps

10 BEQUES

Termini de presentació: fins al 15 de juny de 2007

Modalitat: 20 hores (gratuït)

Dates: del 16 al 20 de juliol

Horari: de 16 a 20.30h.

Durada: de 20 a 30 h.

Lloc: el Masnou

Crèdits: 2 o 3

Preu i descomptes: consulteu la informació general

Més informació: www.elmasnou.cat, www.ub.edu/juliols,

Museu Municipal de Nàutica, 93 540 20 05, museu.nautica@elmasnou.cat

Inscripció: Oficina Municipal d'Escolarització i al Museu Municipal de Nàutica

Amb el suport de l':

**Ajuntament
del Masnou**

Amb la col·laboració de:

**Diputació
Barcelona**
xarxa de municipis

museu marítim
Drassanes Reials de Barcelona

**CAIXA
LAJETANA**

Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

POEMES PER A COMPARTIR

Frederic Cuscó i Camploch (Vilafranca del Penedès, 1954) és psicòleg de professió i poeta de vocació. Fins ara havia publicat dos llibres de poesia: *Poesies de mitja tarda* (1985) i *Els dies de l'or vermell* (1993). Al cap de dotze anys ben bons de silenci, almenys pel que fa a la publicació de llibres, ha tornat a fer sentir la seva veu poètica gràcies al I Premi de Poesia Oriol Rossell, que li ha permès d'editar *Sota el mateix cel* (1), tota una lliçó de vida. Perquè aquest nou poemari és, sobretot, un cant a la vida per compartir, en els petits detalls i en la grandesa de l'home per superar-se, per no deixar-se vèncer per les malvestats, per gaudir d'allò que el dia a dia li proporciona.

Amb aquesta introducció ja us deueu haver adonat que el nou llibre d'en Frederic Cuscó, com en general la seva obra anterior, l'hem d'emmarcar en aquell vessant de la poesia que podríem sintetitzar amb termes com serenor, llum, optimisme...; ben allunyada, doncs, d'aquell altre vessant que tanta força ha tingut, i té, i que ens mostra un poeta gairebé maleït, enfellonit, turmentat, sempre a punt de ser engolit per la fosca i la tenebra. No, els 50 poemes breus (entre dos i quinze versos) de *Sota un mateix cel* són un cant a la vida, un clam a gaudir de la natura, del temps, de l'amor (sigui de parella, paternofamiliar, d'amistat...). Fins i tot quan el pessimisme hi apareix, en poemes com "Depressió", "Guerra" o "Comiat", perquè el poeta no pot tancar els ulls completament a realitats tan vives i punyents del nostre temps, i de tots els temps; fins i tot en aquests casos, deia, sempre hi ha una porta oberta a l'esperança. Diríeu que el poeta fa seva aquella dita popular plena de saviesa, com la majoria de dites, que diu que "mentre hi ha vida hi ha esperança". I per això el poema "Depressió" és seguit de "Petit rescat"; i per això "Guerra" acaba amb un recer,

que alguns consideraran fugida, però que tothom té dret a buscar; i per això "Comiat", un reflex nítid i contundent de la impotència davant la mort d'un ésser estimat, acaba amb un, també contundent, recordatori que tenim el record per no deixar-lo morir del tot. Fins i tot quan a "Ser" (p. 55) el poeta s'interroga sobre ell mateix, sobre si li escau "la serenor o la follia", sobre si li cal "ser faune o eremita", tenim la sensació total, per no dir el convenciment total, que és una pura interrogació retòrica. Per aquesta raó acaba, aquest "Ser" amb un octosíl·lab clar, que reforça el concepte de poeta que ens ha anat insinuant al llarg del llibre: "i ser, només, uns ulls que miren!" Perquè el poeta, a *Sota el mateix cel*, és això: un observador eficient, despert, detallista, que s'amara de la realitat per fer-nos-en partícips. Per això ara se'ns presenta com a notari del que passa (p. 30); com a fotògraf de moments que cal guardar en la memòria (p. 37); com a testimoni "per amarrar el perfil de les coses" (p. 44); o, senzillament, com a rodamón que fa sentir el seu crit (p. 56), en un món que viu massa de pressa, que és incapaç d'aturar-se un moment encara que només sigui per gaudir d'un silenci, d'un paisatge, d'una mirada... Per això, simptomàticament, els dos únics moments en què apareix el cotxe (un dels símbols més evidents del fer camí sense aturar-se, sense conèixer els llocs per on es passa, sense gaudir de la gent...) és per dir-nos que ell l'ha deixat enrere (p. 16) o per demanar-nos que l'aturem, en baixem i gaudim del paisatge, en aquest cas de tardor (p. 37). Un paisatge que és omnipresent a l'obra, que permet al poeta de lluir tota la força creadora de la paraula, que domina a la perfecció, amb la precisió del rellotger o del miniaturista, com us estimeu més. Un paisatge presentat amb imatges potents, entenedores, plenes de força i amb els recursos més a l'abast: les comparacions, les enumeracions, les metàfores, els agrupaments semàntics... Uns recursos que, només acompanyats de la musicalitat del ritme i de les paraules, que aconsegueix a gairebé tots els poemes, li basten per crear la seva poesia, despullada de tots els artificis que l'han carac-

teritzada al llarg del temps. Adéu doncs, a rimes, estrofes, isosil·labisme... Gosariem dir que el poeta ho subordina tot a la força de les paraules i de les imatges que hi crea. Potser ja ens ho adverteix al darrer vers del primer poema. "i encalço clarícies amb les paraules", tot i que no ens n'adonem fins al final, quan ja no ens arrossega el vitalisme dels poemes i intentem fer-ne l'anàlisi retòrica.

Res, que us convido a llegir, o millor dit a gaudir, *Sota el mateix cel*. Això sí, si pot ser no ho feu amb presses i a més a més, si pot ser també, compartiu-lo, com el jo poètic comparteix amb aquell tu imprescindible paisatges, moments, records, amors..., en definitiva, vida. En tenia tants fragments seleccionats!, però només us n'oferiré un, un poema sencer que en Frederic Cuscó ha titulat "Navegant" (p. 50):

Per més que la coberta
s'amortalli de salobre
i les gavines devorin
les deixalles del temps,
rere els meus ulls,
les mans de l'adéu,
encara.

Esperem que en Frederic Cuscó no ens faci esperar deu o dotze anys més per poder gaudir de la seva poesia i tornar-nos a oferir nous tastets de vida i d'esperança.

Frederic Cuscó i Camploch: *Sota el mateix cel*. Ed. Omicron, Badalona, 2007. 66 pàgines.

EL QUE QUEDA DE LA VIDA

Per Joan Camps i Ortiz

Hi ha dies que em dóna per recordar i fer inventari i, com qui separa el gra de la palla, esbrinar quin patrimoni em resta d'útil i quant em queda d'inservible. Em refereixo al coneixement metafísic més enllà de la matèria, però també del que queda d'allò tangible, del que puc raonar en matemàtica o el que puc tocar com a màxima aproximació a la realitat i, sense fer cap acte de fe, creure-m'ho com a fiable.

Faré un intent per transmetre aquest sentiment que pot semblar pessimista, d'ampolla mig buida, però el meu raonament cartesià no em deixa trobar diferència quan intento enganyar-me veient l'ampolla mig plena. Ja veureu que la meua paranoia és positiva, ho ha de ser per força quan en aquest balanç de mi mateix, sense tenir-vos en compte ni a vosaltres ni als altres morts o vius, no sento cap desig d'esborrar res ni tampoc de reescriure o afegir-hi res. Veieu?, aquest podria ser el valor més rendible en el meu cabal vital, però no m'envegeu ja que aquest tresor és la confirmació d'una rendició, el reconeixement de la meua feblesa. De què em serviria el desig de voler canviar el meu passat quan jo, com tothom, res no puc aturar ni res puc refer del que el riu de la vida s'ha emportat i que ja és aigua passada? El passat, per molt que m'esforci, no és gaire més que una breu missiva del pensament, un *e-mail* que apareix extemporàniament en el disc dur del centre neuràlgic que controla els meus cinc sentits i també els meus sentiments. El passat és un text incoherent, anàrquic i desordenat, que barreja una seqüència d'impactes vitals que et fa la sensació d'haver viscut; però, en aparèixer arbitràriament en el record, fora del seu context i lluny del temps de cada esdeveniment, quan va succeir... Home doncs! Greu frustració la meua, quan això que diem passat sospito que no és gaire més que una al·lucinació que em porta a l'engany i que el que jo

penso que és el passat no és creïble, que mai no ha existit i, si de cas hagués existit, en el present no té cap valor tangible.

Lector i lectora, us agraeixo que hagueu arribat fins aquí ja que quan em poso espès no hi ha qui m'aguant; però, si us plau, si m'heu captat no em contradigueu amb el tòpic, tot dient que segons vosaltres el passat és l'experiència. Bé!, jo ho acceptaria si admeteu a la vegada que l'experiència és un llast igual com ho són el reuma, la sordesa, la vista cansada, la feblesa de les dents, la calvície, l'envorament sexual, la mandra, l'enveja, la depressió i les mil i una tares acumulades sobre el cos de simi, que a vegades ens sembla feixuc i a vegades tan plaent de tragar. En definitiva, jo només vull dir que el que ens queda útil de la vida, quan la volem revisar, és el present en l'estat present, quan ja som quasi coixos, quasi calbs, quasi orbs, quasi tot anant tirant a menys.

I l'avenir? preguntareu.

No! No me'n descuido!, deixeu-me explicar a pams: a més de l'efímer present, que mor just quan acaba de néixer, ens queda el demà que, en ser incert, comporta totes les emocions imaginables en aquesta permanència forçada de l'aventura que ens queda de la vida. Aquí és on volia arribar, ja que, una vegada fet l'inventari del meu tresor, home que sóc de poca fe i incrèdul fins a la medul·la, m'agradaria acarar la incertesa del temps que em resta exhaurint tot el que em queda d'útil per a la vida i, a

poder ser, no endur-me'n res, perquè crec que tot el que és usable per a la vida no és més que un trast inservible per a la mort.

De la pell, no cal preocupar-me'n. Quan el cor deixi de batre i em quedarà sec el cervell, vindran els cucs a acomplir la sana llei que fa que la matèria es transformi i no desaparegui. O sigui que les despulles del meu cos, si no m'incineren i els meus òrgans no són útils per a un trasplantament o fer mandonguilles, es reenarnaran en simpàtiques larves, que de la meua carronya en faran la continuïtat de la seva espècie com si jo fos el més excel·lent filet de vedella que mai hagin tastat. Però, i mentre visqui?, què se'n pot fer de les parts del cos, útils encara mentre hom viu? Doncs, sobretot agombolar-lo per mantenir-lo sa i autònom, ja que no hi ha cos més útil que aquell que pot anar tirant sense l'ajut dels altres. És clar!, d'un cos sa hom pot fer moltes coses, ser empàtic i fer vida social, practicar l'amistat i també l'amor i, si ets creient, pots gaudir de la castedat o pecar contra el sisè manament.

Els béns materials són més complexos d'administrar. Tendim a guardar-ho tot, sigui per avarícia, afany de col·leccionista o esperit de drapaire. Seria bo fer un repàs de tot allò que hem acumulat a casa, sobretot de trastos vells i coses que no fem servir, i lliurar-ho a qui pugui ser útil: vestimenta, mobiliari, plats, gots, eines o aparells d'endoll. Pel que fa als béns immobles i al capital, no cal dir quant útils són per comprar-ho gairebé tot,

des de bocins de llibertat fins al reconeixement dels altres. Si se'n té de sobrant, només cal regalar-ho a aquells qui més estimes o anar al notari i fer un solemne testament perquè ningú no es baralli per assolir l'heretat després del traspàs. Aleshores, què queda de valuós que sigui útil per a la vida?

Quedaria l'inventari del saber, però aquesta part de mi seria bo encomanar-la als altres, a vosaltres, lectors, per evitar que jo en sigui jutge i part. Per això us llanço intencionadament la primera pedra, a veure si, sentint-vos lapidats injustament, em torneu el ressò de les meves pròpies nafres i sou vosaltres el mirall per veure'm jo mateix.

Comencem pel que és més sorollós: Què us creieu?, que comptant amb l'Eto'o, el Ronaldinho i el Messi pertanyíeu a l'elit dels invencibles, dels qui de qualsevol cosa em fan més del que és? Éreu uns frustrats perquè no

teníeu els millor fills, ni éreu els més rics, ni els més poderosos, ni els més ben aparellats i us aferràveu a ser *culers* victoriosos convençuts que el Barça és més que un club. L'error vostre ha estat de no analitzar la poca cosa que és un club i quant mediocre és ser més que un club.

Seguim contemplant el paisatge: a França s'han tret la son de les orelles i tots han anat a votar. Dic tots perquè en aquest món mandrós, un quinze per cent de retardats o absents a una cita només poden ser els malalts, els fugitius i els despistats. Els francesos han ressuscitat per fer guanyar la dreta, una dreta matisada. Doncs si sou d'esquerres i porteu barba com jo, ja cal que la poseu a remullar, perquè l'exemple que rebeu de la majoria de polítics d'esquerra d'aquí i ara farà que tots acabeu comportant-vos egoïstament emulant tots els vicis de la dreta: **Si vesteixen igual, si cobren igual, si**

mengen igual, si malcrien els fills igual i són igual d'autòcrates!

Havent guanyat la dreta matisada a França, preparem-nos pel canvi del discurs de l'esquerra matisada, o sigui: ens parlaran d'una societat d'ordre amb quatre okupes per despistar, els mossos lluiran porra i pistola com els grisos, si bé a estones ens parlaran en català. Bramaran un sí, però no, a la immigració. Vomitaran tolerància pel treball inestable. Faran el paper davant una escola pública que faci necessària la privada. Ens ensenyaran quatre pisos protegits que emmascarin l'especulació. En definitiva, ens mantindran alienats sota un règim matisat per fer-nos creure que vivim en democràcia. Hem al·lucinat creient que Catalunya era més que una nació, quan en realitat Catalunya no és gaire més que un Club.

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

VENDA DE PETARDS

COETS, FONTS, BATERIES, BENGALS

LA MILLOR SELECCIÓ AL MILLOR PREU!
SOM PROFESSIONALS

No esperi a l'últim moment per fer les seves compres; tenim **obert**

a partir del dia 18 de juny en els llocs habituals:

JOAN XXIII (davant del cementiri)

AMADEU I, carretera d'Alella, (enfrent de la pizzeria)

MIGJORN (al costat del Caprabo, paral·lel a la N-II)

Aparcament fàcil

Presentant aquest anunci i si vostè és major de 18
anys, li regalem un sobre de bengals o una
capsa de minibombetes.

A LES VOSTRES REVETLLES MANIPULEU ELS PETARDS AMB SEGURETAT SEGUINT LES INSTRUCCIONS
D'ÚS I RESPECTANT ELS ALTRES I ES CONVERTIRAN EN FESTES D'ALEGRIA I BON ROTLLO.

Revetlla de Sant Joan 2007

Recuperem la cultura popular

3/4 de 8 de la tarda arribada de la flama del
Canigó a la plaça del Cavallets
(Marcel·lina Monteys)

8 de la tarda inici de la passejada de la flama
del Canigó per la vila (de la plaça dels
Cavallets a la plaça dels Països Catalans)

2/4 de 10 encesa de la foguera de Sant Joan
i inici de la festa amb música enllaunada amb
PD Pedrós

Organitza:

**Diablos del Masnou, Gent del Masnou,
Plataforma Cívica el Masnou 21 i
Xalupa Associació Cultural**

Col·labora:

**Ajuntament del Masnou
Regidoria de Cultura**

estanc Torres

Barcelona, 33 · 93 555 17 89
exp. núm. 2

**TABACS
LOTERIES
FAX
FOTOCÒPIES
ARTICLES DE REGAL
ARTICLES PER AL FUMADOR
ARTICLES DE PELL
PAPERERIA
POSTALS
ULLERES DE SOL
RECÀRREGA DE MÒBILS
TARGETES TELEFÒNIQUES**

ATM: T10 (1 I 2 ZONES)

Històries de la vila

Per Joan Muray

EMMA.Masnou *Fábrica de Equipos Militares* -les motxilles-

Una **INDÚSTRIA DE GUERRA** al Masnou podrien titular-se aquestes històries; una indústria, que, tot i que al seu temps fou força coneguda i que va donar feina a més d'un centenar de masnovins en aquells anys difícils, actualment és força desconeguda, a no ser pels qui hi treballaren o pels seus descendents.

Tot i tenir nom propi, el d'EMMA.MASNOU, fou coneguda popularment amb el nom de "**les motxilles**" per causa d'aquesta bossa militar, una de les més confeccionades. Aquesta empresa, com moltes del mateix estil, era dirigida pel Comitè Sindical.

Estava ubicada dins el conjunt d'edificis industrials coneguts popularment com a "can Xala", que aleshores pertanyia a l'empresa Ballvé, S.A., a l'edifici que hi ha entrant pel racó del carrer Lluís Millet, a mà esquerra.

En aquesta edificació, s'hi confeccionava tota mena d'equips militars de lona per als soldats de l'exèrcit republicà, fets especialment de cotó, com són: corretjans, portafusells, cartutxeres, espatlleres, cinturons, "*ta-lis*", bosses de costat, tapes, cinteria, puntes de morral, etc.

Només hi feien la confecció, ja que el material amb què era fet, especialment de lona de cotó, el compraven a diverses indústries tèxtils, entre elles les masnovines "Maristany Hnos." (cal Soberano) i Ballvé, S.A.; aquesta els subministrava la major part del material.

No hem pogut saber el temps exacte que va funcionar; però per la data i el tipus del primer document, un talonari on s'anotava el material lliurat a les treballadores que ho feien a casa i la seva recollida, va ser entre les dates de 20 d'octubre i 9 de novembre del 1936. Aquests vint dies de durada i la quantitat de peces fetes mostren la

Targeta de l'empresa EMMA.Masnou, amb el seu logotip.

intensitat de treball d'aquesta indústria, ja que el talonari era originalment de 300 fulls, i actualment en té 150, ja que se'n donava un a l'operària en lliurar-li el material.

També hi un balanç de desembre del mateix any, el qual donaria a entendre que deuria funcionar des del començament de la guerra (juliol del 1936). El darrer document és del gener del 1939 (al Masnou les tropes revoltades hi entraren el 27 de

gener). Per tant, hauria treballat la major part de la guerra (1936-39). I un altre, de finals del 1937, de les existències al taller; però del qual, tot i ser força complet, no podem treure deduccions, ja que no especifica el temps de confecció d'aquelles existències, la qual cosa donaria idea de la producció que podien fer en un temps determinat.

Per altra banda, la indústria de guerra, a Catalunya en general, va

Estand d'una exposició, on es veuen uniformes militars amb peces com els que es fabricaven a EMMA.Masnou.

començar a funcionar des del setembre del 1936, fet que coincideix amb les dates abans esmentades.

A més, hem sabut que la persona encarregada de posar-la en funcionament fou Miquel Llobet i Lamo (Barcelona 1913-Premià de Dalt 1936), que era teòric tècnic tèxtil i fill del que fou director de la fàbrica tèxtil Ballvé, S.A., que en aquell moment estava vivint i treballant a Bigues (Vallès Occidental).

A Miquel Llobet, que quan es va muntar aquesta indústria es trobava fent el servei militar (República Espanyola), li donaren permís per sortir i així poder engegar aquesta indústria de guerra, fet que fou causa d'alegria familiar, ja que així estaria fora del perill que significava la guerra, però que per a ell va ser pitjor, ja que el 24 de desembre d'aquell 1936 els milicians de la CNT-FAI, que volien carregar-se el seu pare pel fet de ser empresari, en no trobar-lo, l'agafaren a ell en sortir de la fàbrica, al torrent Umbert a tocar del Camí Ral, on hi havia la Cooperativa. El mataren a la carretera que va de Premià de Mar a Premià de Dalt, davant mateix de la torre anomenada popularment "L'Infern", on un veí que passava el va trobar i pels documents que duia va avisar la família al Masnou.

El nombre de treballadors en fàbrica fou d'uns vuitanta-quatre, encara que en algun dels llistats consultats havia baixat a setanta. A més, pel talonari esmentat es pot deduir que també tenien treballadores que ho feien a casa, cosint diferents peces d'uniforme militar, com bosses, portafusells, etc. En aquesta faceta hi hem trobat vint-i-vuit treballadores més. Les quals, sumades a les que treballaven *in situ*, farien un total d'unes cent dotze persones, entre operaris i caps.

En aquesta efímera indústria masnovina, a més de donar feina en temps difícils com eren els de la guerra civil, també s'hi donava a tots els operaris un racionament, a voltes de queviures, com pa i cigrons, i a voltes de petroli.

Aquest fet, fos per ser indústria de

-Al pati de la fàbrica, hi veiem un grup de persones vinculades a ella. El de la dreta és el qui en fou director, el Sr. Llobet. Al fons, les finestres que es veuen de front corresponen a "les motxilles".

guerra o per estar-hi, va propiciar que molts masnovins, fins i tot gent que per la seva classe social no acostumava a treballar en fàbriques, hi entressin, ja que, a més del treball, tenien menjar, especialment pa, un bé tan escàs en aquella època, i un carburant, el petroli, que també anava escàs i que serviria especialment per cuinar.

El llistat de tots els treballadors, tot i no ser realment important per a un estudi com el present, el posarem, ja que pel fet insòlit del tipus d'indústria pot ser que molts dels masnovins actuals ignorin els propis familiars que hi treballaren.

El personal estava compost majoritàriament de dones, com també era

comú en altres branques del tèxtil. Hi havia, a més del personal que portava els diferents tipus de màquines, nou homes, repartits entre els dirigents, encarregats, peons, etc.; i el personal femení el componien: teixidores, maquinistes 1a i 2a, ajudantes majors i menors de 18 anys, ordiadores, rodeteres i bitllaires.

Hi ha diversos llistats, com els corresponents als salaris, al del repartiment de queviures i el que exposem, que correspon a l'afiliació sindical dels treballadors. La majoria ho estava a la CNT i tres a la UGT.

El llistat sindical escollit, que porta data de 31 de març del 1937, no segueix l'ordre cronològic, potser és el de les diferents feines, però tampoc no és segur. És aquest:

Joan Tarrés, Joaquim Sindreu, Ramon Muijal, Robert Masip, Josep Roma, Antoni Climent, Pau Mariñosa, Salvador Arimón, Narcís Nogués, Josepa Alfaro, Teresa Xuriach, Leonor Muray, Antònia Duran, Teresa Huguer, Dolors Bàrbara, Rosa Juriol, Antònia Carreras, Rosa Pons, Dolors López, Maria Pasquet, Maria Gómez, Maria Pons, Rita Font, Isabel Vilas, Josefa García, Ramona Vila, Rosa Oliva, Francesca Prats, Araceli Villanueva, Maria Osete, Rosa Font, Carme Martínez, Telesfora Ruiz, Teresa Duran, Maria Alfaro, Antònia Puigvert, Magdalena Canadell, Agnès Bosch, Maria Juriol, Fernanda López,

Miquel Llobet i Lamo, fotografiat de soldat republicà poc temps abans de ser assassinat.

FORN

9

1862-2007
145 anys venent
pa al Masnou

Pa i pastes
Empanadetes
Croissants integrals
Pastissos salats
Pizzes

COQUES DE REVETILLES

Mn. Jacint Verdaguer, 15 · 93 555 99 97

DE TOT PER A LES VOSTRES REVELLES

Can Mai Tanquis

XARCUTERIA · VINS · CAVES ·
PLATS PREPARATS

Sant Felip, 13 T. 93 555 62 75

DOS MÉS DOS

MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82
EL MASNOU

LA FRUITA

FRUITES I VERDURES
PRIMERA QUALITAT

Mestres Villà, 115 · Tel. 93 540 34 74

petit & café

Venda i degustació de cafè i te selectes

Plaça d'Ocata, 5-7

Tel 93 540 08 66 · el Masnou

El millor moment en un ambient tranquil i relaxat
El Petit Cafè ha estrenat vestit, vine'l a veure

Auto-servei
Mar-Blau
ALIMENTACIÓ · XARCUTERIA
FRUITERIA

Lluís Millet, 102. · Tel 93 555 28 45
El Masnou

CELLER DEL MAR

Vins, caves i licors, vins al detall,
selecció de vins

**GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A LES VOSTRES FESTES I REVETILLES**

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT

Àngel Guimerà, 30
Tel. 93 555 21 41
08328 ALELLA

VINS D'ALELLA
SERVEI A DOMICILI

mercaservei

FRUITES I VERDURES

Servei a domicili

Fontanills, 59 · Tel 93 555 32 32 · El Masnou

La llum de les nits d'estiu

L'ENDOLL

**INSTAL·LACIONS
SEGARRA, SL**

Pere Grau, 72 · Tel 93 555 12 52
93 540 28 75 - El Masnou

**US DESITGEM DIVERTIDES REVETLLES I UNA FANTÀSTICA
FESTA MAJOR**

Tenim tota mena de material per a l'estalvi d'aigua. En les vostres reparacions instal·leu-hi ja el nou sistema.
ESTALVIA L'AIGUA, TOTS HI GUANYAREM

MICHELIN

VEDESTEIN

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic · Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28. T. 93 555 53 03

GUINGUETA
MENYO
BONA FESTA MAJOR

A la platja d'Ocata, dia i nit, 619 610 374

Mercè Masaguer, Francesca Juriol, Dolors Arenas, Conxita Díaz, Maria Fernández, Pilar Capilla, Antònia Planas, Susana López, Lola Miralles, Rosa Mola, Soledat Fonolleras, Margarida Castellsagué, Maria Blazquez, Pràxedes Ribas, Rosa Soler, Jacoba Canals, Àngela Sahún, Conxita Muñoz, Margarida Codina, Àngela Ribot, Lola Calvet, Virgínia Mongay, Antònia Bernades, Trinitat Vila, Lucia Santos, Conxita Gnaú, Carmen Casajuana, Rosa Ripoll, Rosa Colomer, Antònia Aznar, Àngela Guitart, Maria Guix, Ramona Perarnau, Teresa Tura, Maria Ramon, Agnès Ballester, Josepa Vidal, Eugènia Salvat, Joana Embí, Rosario Lerín, Candelària Pons i Matilde Marsiñach. Més dues treballadores que no són a les llistes, però que, per tenir-ne les llibretes d'assegurança mèdica, en podem donar constància, són: Àngela Ribot i Montserrat Gurri. Total: 84 persones.

D'entre aquest personal, hi havia dues dones, de les quals ens han arribat dues anècdotes curioses. L'una es refereix al motiu que tenia una encarregada, li deien "la Maria cojonos", crec que no cal buscar-ne el perquè. I l'altra era un fet més simpàtic, ja que en el període que va funcionar aquesta fàbrica, el temps de guerra, hi hagué diversos bombardeigs, amén d'altres problemes, fet pel qual es vivia sempre en estat de neguit; però n'hi havia una, a qui deien la "Tereseta de cal Negre", que era molt alegre i sabia ballar molt bé i en algun moment de distensió els ballava unes esplèndides rumbes damunt d'una taula.

Seguint amb el mateix llistat i tenint-lo com a mostra, ja que la data correspon cap a la meitat del temps d'existència de l'empresa i, per tant, es pot tenir com a barem, veiem que ens indica que tenia 10 telers, però no esmenta el nombre de màquines de cosir ni la resta i sí la producció setmanal, que era de 1.000 equips de lona complets. La matèria única amb la qual treballaven era el cotó.

El llistat de treballadors, però el corresponent als sous, es fa difícil d'entendre, ja que, tot i posar-ne les quan-

Vista aèria de tot el conjunt anomenat "Can Xala". L'edifici en primer terme, d'esquena, correspon a "les motxilles".

titats en xifres, no especifica prou clar l'import que cobraven setmanalment i, per tant, podríem donar-lo malament. Tot i això, en aquell temps de guerra, més important que un bon sou era tenir feina i, si a més et donaven queviures i combustible, molt millor.

Referent a aquest tema, del menjar i el petroli, en veurem alguns dels llistats existents per comprendre millor el que lliuraven; eren, per dates, aquests:

Els dies 30 i 31 de desembre del 1938, hi repartiren pa (uns 1.180 kg) i cigrons (no en posa la quantitat), per un import total, comptant el transport en camió, de 660 pessetes.

El 9, 16 i 23 de gener del 1939; en aquestes dates ja només repartiren pa, 1.180 kg, per un import de 175 pessetes. Observeu que al repartiment de la darrera data, ja només faltaven quatre (4) dies perquè la vila del Masnou fos "liberada".

Encara hi ha una altra llista, però sense data i només de repartiment de petroli, que tampoc no n'esmenta la quantitat donada a cadascú ni el total.

Quant al llistat de les treballadores que ho feien a casa cosint les diferents peces, és el següent:

Rosa Albiol, Antònia Maristany, Antònia Viñals, Josepa Rosés, Maria Pi, Mercè Tortòs, Maria Villà, Amèlia Martí, Pilar Massagué, Pepita Prats, Rosenda Ribas, Francesca Crespo,

Damiana Bosque, Maria Agustí, Carme Martínez, Pilar Montblanch, Pepita Canals, Sabina Bonfill, Dolors Novellas, Ramona Massagué, Paquita Llorens, Hermenegilda Alsina, Mariana Ruiz, Pepita Jo, Rosa Jo, Antònia Muñoz, Leocàdia Maristany i Rosa Alabau.

El treball d'aquestes, fet a casa seva, era d'una producció considerable, ja que n'hem fet un seguiment per mitjà del bloc de recollida de matèries i el lliurament un cop confeccionades les diferents peces que els encarregaven.

Del bloc esmentat, que, com ja hem comentat, tenia una durada de vint dies, hem pogut constatar que les operàries feien la feina encomanada, unes cinquanta bosses cada dos dies. O sigui que, dia sí i dia no, lliuraven les bosses (alguna vegada feien portafusells), bosses que, vista la quantitat que en feien, podem calcular que en un mes en cosien unes quatre-centes (400).

Farem també un repàs als diferents documents consultats per treure'n més informació. La posarem seguint aquest ordre: primer la capçalera del document, segon la seva data i tercer el tema tractat. Són aquests:

**Ministerio de Defensa Nacional.
Junta de Compras de Material.
Delegación de Barcelona.**

Barcelona, 28 de juliol de 1937.

Lliurament de 770 correatgeges, 770 bosses de costat i 770 portafusells.

Certificat amb data 13/4/1938, conforme l'empresa treballava en exclusiua per atendre els seus contractes i per tant lliurada l'energia elèctrica necessària per al seu funcionament.

Ministerio de Hacienda y Economía. Dirección general de Industria. Comité Industrial Algodonero. Barcelona.

Guia per poder circular des de Barcelona a Vilassar de Dalt amb gènere, dirigit a la "Dirección Gral. Carabineros", amb data de 20 de gener del 1939.

Carta al Conseller d'Economia (de la Generalitat de Catalunya)

Carta feta per Josep Casanovas Granyé, President de la Societat Mútua "La Protectora Masnouense", comunicant-li que el passat 21 de novembre (no en diu l'any) s'havia fet la reunió general per a l'elecció de la

nova Junta Directiva, de la qual li trametia l'Acta.

Ministerio de Hacienda y Economía. Dirección General de Abastecimientos.

Diverses guies per transportar lliurament de: "*artículos de comer, beber, arder y jabón*". Era la mena de racionament que l'empresa donava als seus treballadors. Porten dates de: 29/12/1938 i 6 i 14/1/1939.

També hi ha diversos permisos de festa laboral, de diferent durada i treballadors, tots de l'any 1938, sense especificar el motiu dels dies de festa. I finalment hi ha unes factures que, encara que no aportin cap fet important, sí que són un barem de preus de l'època. Són aquestes:

L'una és d'un transport amb camió, fet pel de l'empresa "José Dachs Folguera" (dita popularment *el vidre*), del Masnou, amb data de 22 de desembre del 1938, per anar a

"Aigües Toses" (?), un trajecte de 84 km a 5 pessetes el km; però l'empresa Dachs els abonà 45 litres de gasolina a 2,50 pessetes el litre, amb la qual cosa la factura va pujar a 307,50 pessetes.

I l'altra, de la parada de flors de la Rambla de Barcelona, propietat de Josep Llanés, per un ram de flors, diu, dedicat a una companya (creiem que devia ser un ram de difunts) per un import de cinquanta (50) pessetes. Aquest Llanés és el de la casa coneguda com a "can Llanés" a prop del torrent Umbert.

FONS CONSULTATS

Documentació original de l'empresa EMMA. Masnou, facilitada pel Sr. Jordi Argemí, de Begues.

Leonor Muray i Duran (oral)

Àngela Sahún (oral)

Miquel Bosch i Llobet

Vols fer-te soci de Gent del Masnou?

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms:

Adreça: DNI:

Data de naixement: Telèfon:

Nom i cognom cònjuge / parella:

Adreça electrònica (e-mail)

Quota anual: 26,50 € (Revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Banc / Caixa Adreça

Núm. de compte / Llibreta Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte

.....

El Masnou.....de.....de.....

Signatura autoritzada

petit café

Venda i degustació de cafè i te selectes

Plaça d'Ocata, 5-7

Tel 93 540 08 66 · el Masnou

El millor moment en un ambient tranquil i relaxat

El Petit Cafè ha estrenat vestit, vine'l a veure

www.addfem.org

ASSOCIACIÓ DE DISCAPACITATS FÍSICS DEL MASNOU

Treballem per a la integració; fes-te'n soci. 15€ l'any

93 5557368 • 607 220 201

Finques Puig s L

Serveis immobiliaris en general

Administració i venda de pisos,
cases, terrenys i rústiques

Propietat horitzontal, Assessoria jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 · 93 555 10 60 / 17 61 · info@finquespuig.net · el Msn

Perruqueria

CrisAnd

Bon estiu i felix Festa Major

Horari:
Dilluns tancat

De dimarts a dijous:
de 9.30 a 13.30
i de 15.30 a 19.30

Divendres:
(no tanquem al migdia)
de 9.30 a 19.30

Dissabtes:
de 9 a 14

Lluís Millet, 119 · Tel 93 555 38 48 · 08320 El Masnou

Aquest Sant Joan
compra els teus petards
al millor preu a:

Telèfon únic d'encàrrecs

93 796 14 25

PUNTS DE VENDA:

C/Sant Antoni, 29 - MATARÓ

C/Pou, 5 - EL MASNOU

1 Infantil Tro

~~20,75 €~~ 15,00 €

2 Infantil Llum

~~24,50 €~~ 18,00 €

3 Tro

~~29,50 €~~ 22,00 €

4 Color

~~32,00 €~~ 24,00 €

5 Sant Joan

~~47,95 €~~ 36,00 €

6 Especial Llum

~~64,75 €~~ 48,00 €

Diumenge 17, Divendres 22, Dissabte 23, obert.
NO TANQUEM AL MIGDIA

LLISTA DE PREUS

Traca Xinesa o americanos.....	0,25€
Traca Pàjaros o pico de oro	0,50€
Traca Àguiles (160 petards).....	5,00€
Traca Valenciana 10m	12,00€
Petards 100 Lobitos	1,00€
Petards 100 Chinos o americanos	1,50€
Petards 100 Àguiles o pico de oro	2,00€
Petards 50 Fallero o 50 PK-2.....	2,00€
Petards Doble Tro o Doble Boom	2,00€
Petards T.N.T. o P-2	2,00€
Petards Silva Boom.....	3,50€
Petards Piules	1,50€
Trons Edeta.....	3,00€
Trons Estopin núm. 4 o Heavy	6,00€
Trons Super XXL.....	9,00€
Bombetes Petites o Agito	0,60€
Peti Bombeta o Sabates.....	1,80€
Bengales Normal o All Stars	0,50€
Bengales Arcoiris o Coloraines	1,50€
Sortidor Font Monjuïc o Victoria	3,00€
Sortidor Nit de Sant Joan	8,00€
Volcans Silveri o P Gran Cone.....	6,00€
Boles Fum o JBaking Balls.....	2,00€
Voladores Mon-Travellers o Trueno.....	0,80€
Voladores Patriot 14 Tro o Llum.....	28,00€

A més, pot obtenir fins a un **50% de descompte**

Val2007
descompte

TOTS AQUESTS DESCOMPTES
SÓN ACUMULABLES
PRESENTANT AQUEST ANUNCI

CONJUNTS Compri els seus petards en CONJUNTS i beneficiï's del 25% de descompte ja aplicat al seu preu.

4x5 Per 4 articles iguals... Emporteu-vos-en 1 de regal. **TAMBÉ CONJUNTS**

20% dte. Presentant aquest anunci tindrà un 20% de descompte si realitza les seves compres fins el 20 Juny INCLOS

Obert tot l'any a la botiga de El Masnou

ESPÀIS I SENSACIONS

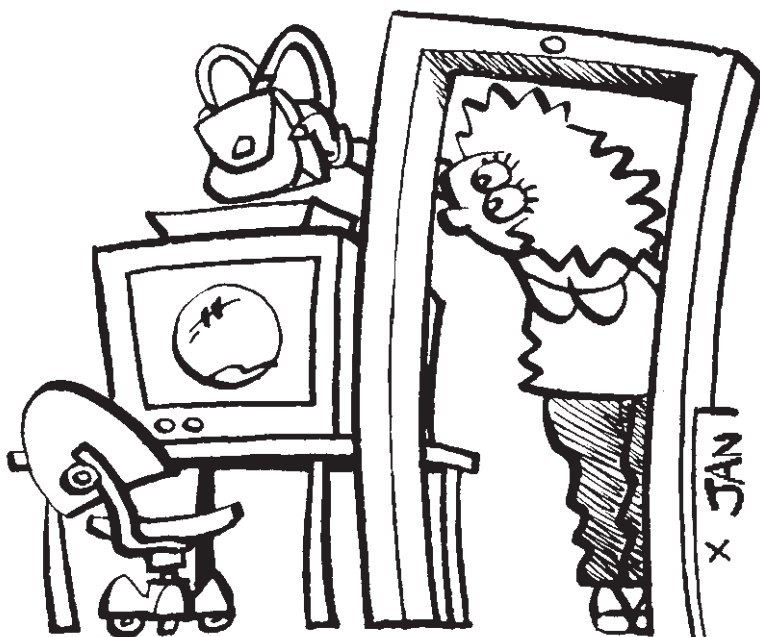
Per Maria Dolors Alibés

Rebo una notificació de la meva agència tributària (això de meva és un dir). Se'm fa saber que, en virtut de l'article tal de la "Ley General Tributaria" m'han de revisar un "procediment" i que m'hi presenti com més aviat millor. Plego respectuosament l'imprès, no li voldria fer mal. Respiro a fons i no em veig la cara, però suposo que m'ha canviat de cop. He passat de l'abans tranquil de saber que he complert amb els meus deures de ciutadana contributiva més que no pas amb altres preceptes i festes de guardar, al moment present ple d'incerteses i preguntes angiosants. La nota diu que si no corro em passarà el termini; uns quants dies naturals. Naturals?, encara no ho sabia que hi ha dies artificials i, com que no puc creure que tinguin pressa per donar-me diners, només em queda la quasi certa que me'n volen demanar més. Arribo a lloc amb l'ai al cor. Per acabar-ho d'adobar, a l'entrada m'obliguen a passar per una mena d'arc de triomf detector d'objectes inconvenients, suposo. Objectes com ara armes nuclears, ganivets o tallaungles. Se m'acaba d'encongir el cor, però tot i així em ve al cap una brometa que no dic. Me l'empasso davant la cara crua del funcionari de torn. El detector no em detecta res d'especial; contribuent vulgaris, deu marcar; endavant. Passo i començo a fer cua. Suposo que no hi ha ningú en aquest país que no hagi fet cua en un organisme oficial durant una part força important de la seva vida. Un dels esports més practicats, si us plau per força, per al qual ningú no s'entrena degudament. S'hauria d'ensenyar a les escoles perquè si una cosa tenen certa les criatures és que hauran de fer cua més tard o més d'hora, siguin quins siguin els avanços tecnològics o el

color que prengui el país. Caldria educar els nens i estimular-los la predisposició a fer cua, predisposició que gairebé sempre és nul·la. Explicar-los que no cal que cridin mentre esperen, que el percentatge de sords és més aviat baix, que no empenyin i que no facin el viu mirant de passar al davant, que no diguin el verb "colar-se", que és un espanyolisme. M'entretinc a pensar que hi hauria d'haver llibres: "Manual del bon cuista" o títols així. Amb llistats de distraccions per entretenir l'espera: jocs, lectures, converses interessants, endevinalles, receptes de cuina, llegir les mans, escriure articles, xatejar. No sé per què em ve al cap que "Gent del Masnou" m'ha demanat que escrigui alguna cosa per celebrar els seus molts anys de magnífica revista, però ara mateix faig cua i no em puc concentrar.

I és, que ben mirades les cares de les persones que, com jo, van a l'agència tributària, se'm trenquen les oracions sobre qualsevol tema. Això sembla el paradís dels no optimistes, un veritable aparador de posats greus, quasi afligits. Amb més o menys mesura tots els que hem vingut presentem els mateixos símptomes. Ara m'adono d'una cosa que si no arriba a ser per Hisenda potser no hauria rumiat mai: segur que entre el mal de ventre i el restrenyiment hi deu haver el mal de butxaca. Tots tres t'encongeixen endavant i et fan prémer la musculatura amb un rictus facial característic. I és cosa prou curiosa: tenim la butxaca fora de la pell, però amb una sensibilitat extrema i amb uns efectes que no es poden dissimular. Em tocarà aviat.

Salut

EL GAT I ELS CLÀSSICS

Per Esteve Pujol i Pons

Els clàssics són clàssics perquè no passen mai de moda; els clàssics són clàssics perquè ens presenten temes que no són fruit d'una conjuntura temporal sinó que abasten la humanitat; els clàssics són clàssics perquè toquen allò que hi ha de permanent i profund en la vida, en els cors, en els sentiments; els clàssics són clàssics perquè et pots identificar amb els problemes que plantegen encara que faci segles que els van descriure.

És bo que el nostre Grup d'Afeccionats al Teatre ens els faci reviu de tant en tant; ho ha fet al llarg dels anys i ho fa. Ho va fer amb *La corona d'espines* els dies 26 i 27 del mes de maig; perquè Josep M. de Sagarra és un clàssic del nostre teatre. L'Albert Vidal la dirigia i hi actuava. Diria que se'n va sortir molt bé en tots dos oficis. Ens va regalar... un clàssic.

L'acció sí que està situada a la Solsona conservadora del 1793, on arriben els esbufecs revolucionaris de la Plaça de la Bastilla; tanmateix, els corrents alliberadors, la dignitat de la persona, de tota persona, l'abús del poderós, la petulància del ric, la tergiversació necessària dels valors... són de sempre. Per això vam poder veure un clàssic, representat amb tota la dignitat que un clàssic es mereix.

La posada en escena seguia els cànons més ortodoxos; el decorat, rescatat de l'oblit de les entranyes del Casino, amb sostre inclòs, sí sostre, com als vells temps!, va demanar

l'esforç dels actors en funcions de tramoistes; és que les companyies d'aficionats tenen coses així!

El vers de Josep M. de Sagarra és sempre contundent, aparentment fàcil, de rima sonora, agressiu en molts moments, que va del descarat al tendre, de l'àcid al melós. Els actors i actrius el van dir molt bé, com qui no el recita, que és com cal deixar caure els versos, sense escandir-los, però que se senten pla bé. Penso que els versos, per dir-los bé, s'han de dir en prosa; i ho van fer.

La *Marta* (Cristina Gomila) va estar especialment genial en el monòleg final de cara a l'espectador, gairebé immòbil. Cristina, *aquests papers em van*, em deies en acabar la representació; i tant que et van; per això tanta gent ens eixugàvem discretament els ulls aprofitant la penombra de la sala.

La *Mariagneta* (Agnès Busquets) va ser un veritable descobriment. D'això se'n diu parlar amb la veu, amb el to, amb les mans, amb tot el cos. El paper s'ho portava, d'acord, però ens vas convèncer a tots; t'expresses amb tot el cos! T'hi volem veure ben sovint. Ja t'ho vaig dir a la porta que dóna al pati del Casino: *T'haig de fer quedar molt bé a la crònica que n'escriuré*.

El *Senyor de Bellpuig* (Albert Vidal) amb tot el nervi i amb tot el dramatisme complex que se li adiu. L'Albert se sap triar molt bé els papers i els encerta. Gat vell, que te les saps totes!

L'Eudald (Oriol Casals) va portar el paper, molt compromès, molt, amb eficiència, cosa que no era pas fàcil. Potser va pecar d'hieratisme en alguns moments. Oriol, aprofita aquests braços tan llargs que Déu t'ha donat.

El *Boscall* (Jaume Boadella) ple de sornegueria, sempre amb el riure sota el nas, ple de bonhomia. Que bé que el vas treballar, Jaume; eres d'una peça. Eres el contrapunt de somriure a tanta tragèdia i ho vas aconseguir.

El *Sebastià* (Roger Piferrer) ens va dir què significa l'escepticisme vital —o sigui, aprofitar-se del vent on bufa—; sortir-se'n de totes sense mullar-se el cul. Alerta, Roger, segons com et perdiem... i no pas per la mona que portaves a sobre!

La *Salvadora* (Cristina Sagré) i l'*Aurora* (Aina Ripol) només ens van poder oferir un tast del bon fer que els coneixem. La sobreactuació que els seus personatges demanaven quadrava amb el rol que l'autor els penja a l'esquena. Éreu ben bé com la madrastra i la germanastra d'una Ventafocs clàssica. Vau fer una actuació adient amb la pompositat fàtua dels vostres vestits. El que em vas dir, Cristina, *els papers més curts... però els vestits més macos*.

Les corones d'or cauen sota la guillotina; les corones d'espines, les que ningú no arrabassa del cap dels oprimits, de vegades reverdegen... i fins floreixen i tot!

Continueu, gent del GAT. Feu-nos plorar, feu-nos riure, feu-nos viure.

Presentació del llibre

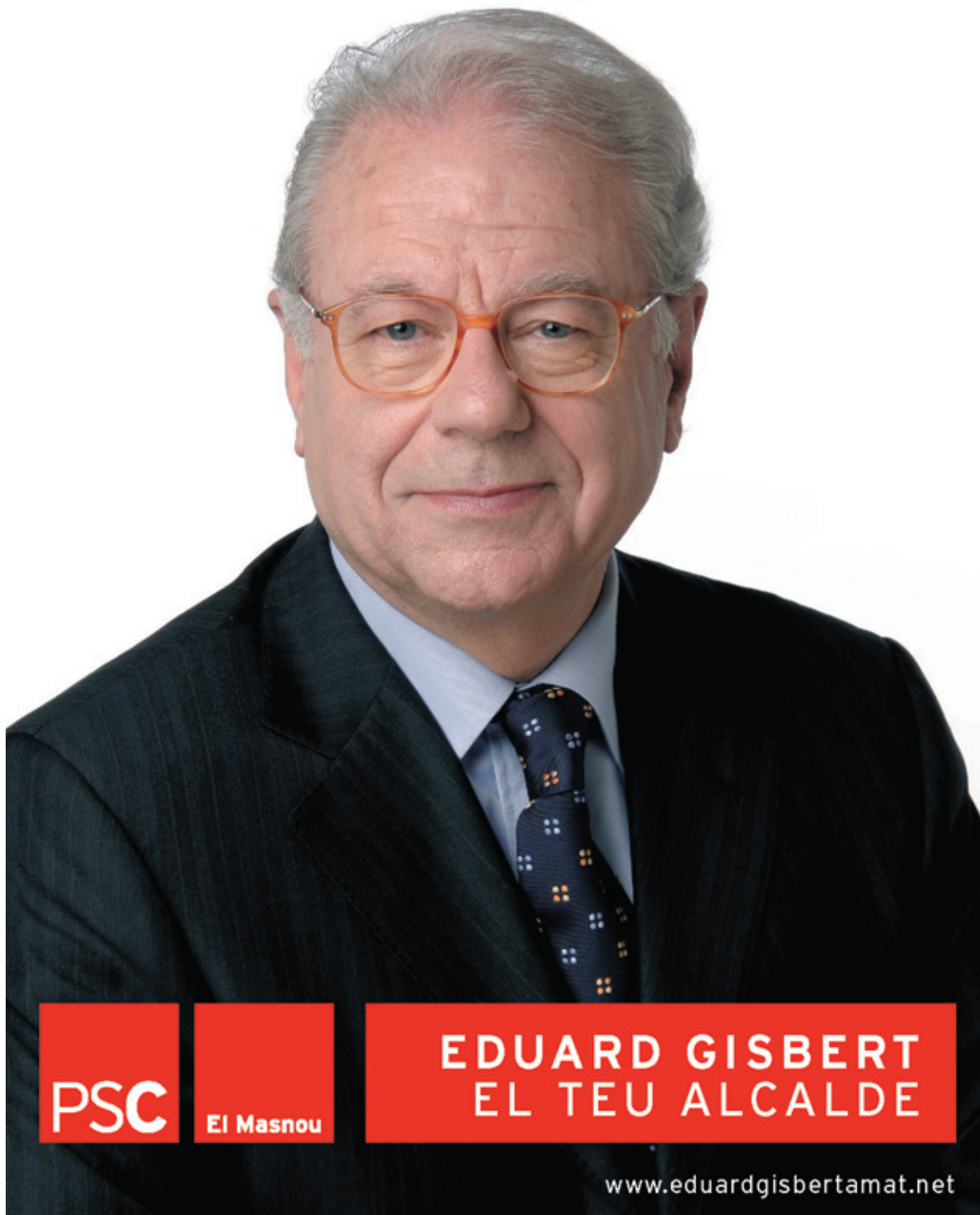

“ORIGINALITAT IMAGINATIVA”

Amb fotografies de Teresa Torres i poesies de Josep Vendrell Amb el patrocini de la FUNDACIÓ LA CALÀNDRIA.

Dissabte 30 de juny a les 8 del vespre a la sala d'actes de GENT DEL MASNOU.

MOLTES GRÀCIES

PSC

El Masnou

**EDUARD GISBERT
EL TEU ALCALDE**

www.eduardgisbertamat.net

LA NOSTRA MARINA

Per Patemó Anglés i Sala

Bergantí Caupolican.

Corrent un temporal. Pintura a l'oli proceent de la casa Millet del Masnou. Ingressat al museu Marítim de Barcelona l'any 1937; va ser tornat el 1946.

La fortalesa de la tempesta es plasma molt realment en la pintura. No en sabem l'autor; i la còpia, extreta d'una mala fotografia, fa que la imatge estigui malmesa, però l'acoloriment fet a mà per Palermó Anglés i Sala dona una vida especial a l'estampa. Col·lecció d'exvots, naufragis i temporals de vaixells del Masnou de vuit-cents.

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

Sobre el vestir i sobre els vestits...

Per vell i vestit vell no són deshonra.

Vesteix un bastó i semblarà un senyor.

Perdoneu-me si torno a parlar en primera persona, el consabut jo. Però passa que ningú no està tan a prop meu com jo mateix i s'exclou parlant així de possibles reclamacions per causes alienes a la meua voluntat.

Tot va succeir anys enrere, quan navegava de "timonel señalero" en el VULCANO, un minador de l'Armada, que fou desballestat poc després de llicenciar-me. Parlem, doncs, d'abans d'ahir, poc més o menys.

Va ocórrer que jo tenia en perspectiva una mala setmana. Vull dir que per un torn rotatiu em tocava fer de "ranche-ro" o sia que era l'encarregat d'anar a buscar el ranxo a la cuina i, en acabar l'àpat, rentar la perola, fregar plats i culleres i arranjat-ho tot.

Un diumenge que jo estava franc, o sia que podia sortir al carrer, vaig emprar massa temps en la neteja dels estris esmentats. La demora féu que els companys, formats a coberta, ja havien -passat la revista obligatòria i baixaven a terra.

Vaig anar corrent al "sollado" per agafar el "chaquetón" preceptiu en l'uniforme, durant aquella època de l'any; tardor i hiverné

Les desgràcies no venen mai soles, s'acostuma a dir. La torrada sempre cau a terra per la cara on s'ha posat la mantega i, en voler cordar els botons del jaquetó de tall creuat, un dels botons em va quedar als dits.

Ja hi som! No era prou tard? No es podia demorar més la sortida. El faldó dret no es podia abotonar dessota l'esquerra per la manca del botó caigut; però, ben mirat, donant-hi la volta, fent-ho al revés...

L'oficial de guàrdia aquell dia era D. José L. Sobrino, bon marí a la mar i bon bevedor a terra ferma; però, més que Sobrino, era tot un "tío" arrelant tot aquell qui no li feia la "farineta

blana". Us parla l'experiència personal.

Era qüestió de provar sort i vaig guardar-me el botó a la butxaca i vaig cordar el jaquetó amb els de l'altra banda. De tornada ja ho arranjaria tot. Però se n'adonaria? Passaria desapercebut?

Podien caure'm de tres a cinc dies d'ar-rest per allò de "mira el listillo".

Però la decisió ja estava presa.

Mes seriós que un plat d'arròs, vaig presentar-me al cos de guàrdia a demanar el permís per baixar a terra, esperant tot en ferm, plantat a coberta, la inspecció de l'oficial.

Aquest va sortir; de primer antuvi, va mirar-me. Després va fitar-me de dalt a baix amb una mirada punyent, inquisidora. Dos o tres cops, les mans juntes al seu dors, creuà per davant meu. Observant-me. La seva mirada feia preguntes. El meu cor s'accelerava i a les cames sentia un formigueig. No ho faré mai més! vaig prometre.

"Un paso al frente" ordenà i es posà al darrere.

Vaig sentir la seva mirada clavada en la meua nuca. Es posà novament al davant, llavors, però, amb una mirada

dubitativa.

"Hay algo, algo que no sé qué es... sal". Vaig saludar-lo militarment i cames ajudeu-me! Quina estona més dolenta! Encara guardo el "chaquetón" a bordo, per als dies que a la mar pinten bastos. Sí, sí, d'això ja fa cinquanta-cinc anys, però encara fa el seu servei.

El segon cas és de l'any 1966. Feia sis anys que era capità de iot i l'"Asamblea" celebrava una festa de germanor i sopar de gala i una audiència amb el llavors Caudillo en el palau d' "El Pardo"

L'uniforme a vestir era el de gala, jaqueta curta o "chupa de gala", Els galons distintius en les pales, sobre les muscleres, camisa i guants blancs, gorra amb funda blanca...

Mai no he estat gaire presumit, ans al contrari, més aviat una mica descuidat amb la meua indumentària.

En aquell temps jo anava a pescar i quan la pesquera era prou bona, la portava a la "Banqueta" on es subhasta el peix fresc dins el port pesquer de la Barceloneta. Ben a prop, a la plaça de Palau cantonada al carrer de l'Espasaria, en una botiga espe-

cialitzada en roba i uniformes nàutics anomenada "El Balandro", vaig encarregar-hi la confecció d'aquesta sofisticada peça sùmmum de l'elegància! El primer día el sastre pren mides. La primera emprova, uns dies després.

A la segona, uns retocs són necessaris i em fa pujar dalt d'una banqueta. Ell treballa al meu entorn, aquí estira unes embastes, allà posa unes agulles a les mànigues o en treu unes altres dels punys. Modifica la llargada de les pines a fi que els plecs cosits s'adaptin a la cintura (la de llavors).

Aquell dia jo tornava de vendre el peix. Porto xiruques, pantalons de pana i una camisa de franela de quadres.

El sastre dóna una volta mirant-me (ensatíu?).

Jo li pregunto: Com ho veu, tot això? Puc ser-li franc, senyor Maristanny? Digui, digui, vaig respondre.

Un sospir profund i: fot una fila!, va dir.

A tots dos se'ns va escapar el riure.

Llargament

Unes setmanes després, vaig portar-li una foto de la festa, perquè veiés el

resultat de la seva obra.

Deixeu-m'ho dir, que va quedar molt bé amb la feina i jo molt elegant.

P.S.: Senyor Esteve Pujol i Pons.

Uns mots d'agraïment per respondre a la pregunta plantejada en el meu escrit amb tant d'encert en totes les llengües de les quals fa gala amb tan precís coneixement; les respostes són prou versemblantes. Les dues primeres, però, són al meu entendre les millors. Moltes gràcies

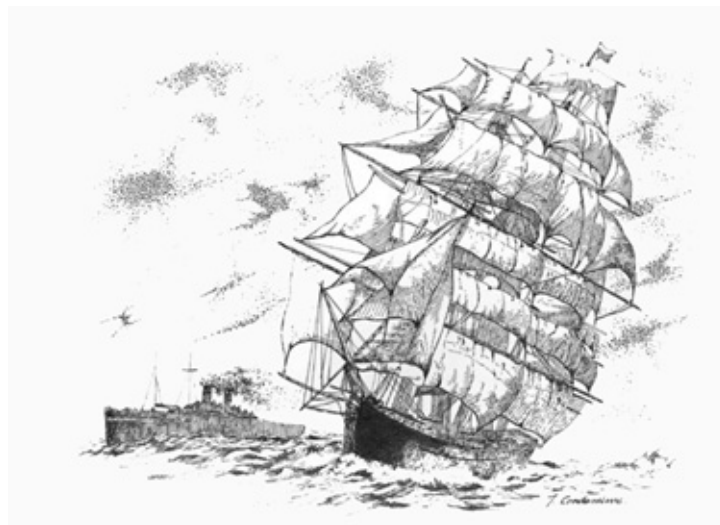
Com diuen a Itàlia: Si non e vero, e ben trovato.

EL CREPUSCLE DELS GRANS VELERS

Per Josep Condeminas

És evident que, quan s'evoca la història de la navegació, sempre tenim com a referència, com a paradigma, els vaixells de vela. El Masnou té una gran tradició marinera, ja que molts del vilatans van dedicar-se a la navegació com a patrons, capitans, pilots, mariners, etc. Una època, la dels velers, que deuria tenir les seves dificultats, naturalment, però que els anys han cobert d'una patina de nostàlgia i romanticisme. La imatge d'un vaixell amb totes les veles desplegadas lluitant per vèncer una mar desfermada és d'una bellesa colpidora i fascinant a la vegada, encara que més aferrissada deuria ser la seva lluita contra el progrés.

Ja al 1869, a l'època dels grans velers, començava un lent però inexorable retrocés a favor dels incipients vaixells de vapor. Els clípers anglesos, però, encara coneixerien dues èpoques d'esplendor. Primer amb el transport de te des de la Xina i, més tard, el comerç de llana amb Austràlia, destinacions que encara eren fora de l'abast dels rudimentaris vapors. Al 1889, el clíper britànic *Cutty Sark* va ser avançat pel vapor *Britannia* molt a prop de la costa australiana. Durant la nit, sobtadament, el vent va augmentar i el clíper va sobrepassar el vapor a una velocitat de disset nusos. L'endemà, quan el *Britannia* entrava al port de Sidney, la tripulació va contemplar astorada el *Cutty Sark* atansat al costat del moll. En

una mostra d'admiració i respecte, la tripulació del vapor va victorejar la del veler. Això va ser una proesa, sens dubte, però a la fi, efímera. Era evident que, si bé el veler podia guanyar el vapor amb vents forts, en un viatge oceànic li seria impossible. L'establiment de noves estacions de carbó permetria als vapors repostar a quasi tots els països i al 1890 ja s'havien fet amb el mercat de la llana com ho havien fet amb el del te deu anys abans.

Molts vaixells de vela van anar trampejant durant la primera part del segle xx, uns transportant fusta, gra o el pudent guano; altres van patir el final més humiliant per a un veler: els van treure els pals i, transformats en barcases, van transportar carbó per als vapors.

Alguns, però, van tenir una mort més digna, com el clíper *Thermopylae*, que, després de quaranta anys de servei, els últims dotze com a vaixell-escola de l'Armada Portuguesa, va ser remolcat i enfonsat a l'Atlàntic amb totes les banderes onejant. Un supervivent notable d'aquell temps va ser precisament el *Cutty Sark*, que, després d'increïbles cinquanta-tres anys d'activitat, va servir per ensenyar als marins britànics l'art de la vela durant un quart de segle més. Al 1952, sota l'auspici del Duc d'Edimburg, el *Cutty Sark* va ser restaurat a la seva configuració original i actualment es pot visitar a la localitat anglesa de Greenwich, com a testimoni d'una època ja llunyan, però no oblidada.

òptica el masnou

 IMPULS
optic
+ de 80 òptiques al seu servei

**Noves col·leccions
en ulleres per a aquest estiu**

Av. Joan XXIII, 39 · 93 540 30 81 el Masnou

Molt bona Festa Major

JOAN
Flors i plantes

Navarra, 100
el Masnou
93 555 79 34
info@florsjoan.com

**Bona festa Major
2007**

www.florsjoan.com

La teva floristeria a **internet**
Informació: info@florsjoan.com

R.R.A.
Ramón Clemente S.A.
Fàbrica automàtica de vidre

Av. República Argentina, 15 El Masnou 93 540 40 12

 Ceigrup
Finques Meslloc

- Propietat vertical
- Propietat horitzontal
- Compra-venda de finques
- Despatx d'advocats

Fontanills, 13 • 08320 El Masnou
Tel. 93 555 69 03 · Fax 93 540 09 24
E-mail: meslloc@speedcom.es

NÚRIA FLÓ
interiorisme

Bona Festa Major

Decoració textil
Mestres Villà, 33
93 555 02 40

Interiorisme:
St. Miquel, 15
93 540 10 25

08320 el Masnou

VISITA GUIADA AL MUSEU MUNICIPAL DE NÀUTICA DEL MASNOU

c/Josep Pujadas Truch, 1 A
**Diumenge 8 de juliol
del 2007 al matí**

Museu inaugurat l'any 2001 en la nova seu de l'Edifici Centre.

Exposició permanent distribuïda en diferents àmbits: la mar blava, l'antiguitat, el naixement d'un poble, les embarcacions, la navegació, el comerç, l'herència marinera.

El Museu conserva el patrimoni cultural de la vila i s'hi pot veure el llegat arqueològic, testimonis del món marítim i un nou espai, inaugurat el 2006, on es projecta l'audiovisual: *"Fem memòria, el Masnou del segle xx"*.

Inscripcions: tardes de 6 a 9 a Gent del Masnou, carrer Dr. Agell, 9.
Telèfon 93 540 39 29. PLACES LIMITADES.

Ho organitza:

Hi col·labora:

**Activitat cultural adscrita al
Projecte Educatiu del Masnou
(PEM).**

CONCERT DE FESTA MAJOR DE LA CORAL XABEC:

**Diumenge 1 de juliol
a la 1 del migdia a la
Parròquia de Sant Pere
del Masnou.**

**CONCERT DE FESTA
MAJOR**

**Repertori de cançons
masnovines de principis
del segle xx, cançons
tradicionals catalanes i
sud-americanes.**

**Direcció: M.Llagostera
Piano: Bàrbara Llacay**

Mots encreuts

Per Xavi Cardona

Núm 21. Solucions a la pàg. 46

HORIZONTALS:

- 1- Variant ascendent d'un curiós topònim del Masnou que convidava a pensar que els negocis del veïnat no eren gaire transparents (Quatre paraules -una d'apostrofa- que omplen tota la fila i segueixen per la darrera columna).
- 2- Fa referència a una teoria filosòfica antiga i una lamentable era moderna. Mullaré l'hidroavió.
- 3- No permet que extraiguem conclusions equivocades. Inspirar allò que mou el món.
- 4- Alliberi de culpa contra el sentit comú. Notabilíssim Isidre, pintor de gitanes.
- 5- Faria d'ocell i d'arquitecte alhora. Divisió en dues parts que sovinteja en els partits.
- 6- Facultat de pensar al revés. Habitant d'un país bàltic venint de l'est. Part central d'un poliedre. Principi aerostàtic.
- 7- Quan abandona la fonda li deixa un regal al David. Vibracions que provoquen sensacions. Es triplica per referir-nos a Internet. Pidola sense vocalitzar. Comença un scrabble.
- 8- Nombre irracional invertit. Símbol químic del sodi. Xarop que s'obté de la canya del sucre. Posa límits a l'anarquia.
- 9- Amagatall ideal per a criatures i gais. Valencià vil i caragirat. Campament nòmada format per tendes o cabanes.
- 10- Va carregat i li manca poc per mostrar-se irònic. Anglosaxó famós al món de l'espectacle. Lluís Tutusaus Rovira.
- 11- Matrimoni vàlid que pot rosegar. Tres lletres que cognomenen un Eugeni més trist que el dels acudits. Té un nom salat entre Sant Feliu de Guíxols i Platja d'Aro.
- 12- Dues paraules adients per encarar anticipadament un fet o una qüestió. Disjuntiva canònica. Infusió de la terra de la flegma. Té bones plantes i una alegre pilositat.
- 13- Duplicada al vudú. Conjunció. Malgrat la seva falsedat, conserven les formes al món mineral.
- 14- Terra on es restringeixen els moviments dels cans a base de tires d'embotit. Plovisquege al País Valencià, però aboca tota l'aigua al Golf de Lleó. Andreu Isbert Estrada.
- 15- Vocal que ja usava l'Adam. Atiparà, sadollarà. Està entre tal i tal i -si ho penses proverbialment- ja ho trobaràs.

VERTICALS:

- 1- Estrany mot que no indica aversió pel simpàtic actor Michael Palin, sinó que es refereix a un poema que s'usava per retrac-

tar-se d'allò que s'havia afirmat en un poema anterior. Complementa el seny i s'hi oposa en aquesta mena de taoisme català que professem.

2- Lloc ideal per construir al qual no tenen accés les promotores ni les immobiliàries. Divinitat molt trempada. Limita l'anella.

3- Tan bufons com eren abans i tan botiflers com són ara! Són capaces de provocar moviment.

4- Reflexiona en un sentit elevat. Nano raret que sabia com trobar satisfacció amb pocs recursos. N'hi ha dues al límit. Se li va acabar la moma per culpa de l'aiatol-là.

5- Podem cercar-ne la definició dins d'ell mateix. En Paco està confús i poc transparent.

6- Vol dir que tenen casa, ni que siguin solters. Humors serosos. Cal que fili prim per sortir tres vegades.

7- Acaba torrada. Lode. Inicial d'Euscadi. Se'n posen dues al malnom. Eventual curs d'aigua canalitzat i cobert d'asfalt on antigament creixien canyes.

8- Comença elegantment. Flor de neu. Rosada que puja de la terra als núvols.

9- Comença lànguidament. Sense reunir-ne quatre no tindrem l'assassí. Es pot regalar per Nadal i té una dona molt salada. No pot ni veure.

10- Alliberaràs els esclaus o el fill, si és que vol marxar de casa... Indica el lloc i engega la tele.

11- Idiomes siberians (en grafia catalana acceptada fins el 1995; actualment s'afegeix una "e" al final) o també gossos d'allí mateix, ben coneguts dels múixers. Defecar contemplant el cel.

12- Suporten culs de sang blava. Va despertar en els hippies les ganes de viatjar. Prefix que ens parla de la terra. Contorneja l'ànima i també l'aura.

13- Qualitat d'allò que no és normal. Si no és buida, és probable que contingui uns quants adolescents insuportables i un adult sofert. S'aplica a allò que no és normal.

14- Plantes de les quals podem dir que moltes són ornamentals i que les japoneses tenen força renom. Característica involutiva que presenten les ales dels pingüins.

15- Fibra sintètica com el niló, que, si fos natural, probablement s'obtidria de les ostres. Abans de la invenció del motor d'explosió jugaven un paper semblant al de les limusines en les fantasies de la gent.

GENT DEL MASNOU informa

Exposicions

Fins el 15/6

"40 PINZELLS X 40 ARTISTES", alumnes de l'escola d'art de Queralt Viladevall.

Del 16/6 al 13/7

"ELS COLORS DE LA CRÒNICA", pintures de Iago Pericot (període 2004-2005).

Col·leccionisme

Cada segon dimecres de mes, de 19 a 21 hores, al local social. Properes Trobades: **13 de juny del 2007**
11 de juliol del 2007

Quotes de soci 2006

A principis del mes de juliol procedirem al cobrament de les quotes de soci del l'any 2007 domiciliades en compte bancari.

Conferència

"L'HUMOR I EL RIURE, FONTS DE BENESTAR"

CONFERÈNCIA-COL·LOQUI a càrrec de **Fidel Amat**, psicòleg.

**DISSABTE 9 DE JUNY A LES 7 DE LA
TARDA A LA SALA D'ACTES.**

Riure és quelcom natural en l'ésser humà, és una capacitat innata, però cada cop riem menys i desaprofitem així una inapreciable font de benestar.

Què s'esdevé en el nostre organisme quan riem? En què i com ens beneficiem l'humor i el riure?

Fidel Amat, psicòleg, ens descobrirà els secrets de l'humor i el riure i els seus fonaments científics, perquè tant l'humor com el riure són temes **seriosos**. Davant d'una broma o un acudit riem, però sabem què ens està passant en aquest instant?

Organitza: GENT DEL MASNOU

L'ENDEVINALLA

Visc molt poc.
Moro si em toquen;
sóc transparent i rodona,
camino i no sóc persona.

Respostes: la pompol·la de asno

Visita cultural a Can Teixidor juny 07

Masia de Can Teixidor:

Diumenge 17 de juny

Inscripcions: al local social de Gent del Masnou

Places limitades: no hi seran admeses les persones que no s'hi hagin inscrit prèviament.

Lloc de trobada: a les 10 del matí, a la porta de la masia.

FESTA MAJOR DEL MASNOU 2007 GRAN GIMCANA FAMILIAR DIUMENGE 1 DE JULIOL

Recorregut a peu pel terme urbà del Masnou

Equips de dues a quatre persones

Inici a les 10 del matí. Final i lliurament de premis als equips guanyadors a la 1 del migdia.

Inscripcions de l'1 al 27 de juny,
de 6 a 9 del vespre,
al local social de

GENT DEL MASNOU c/Dr.Agell, 9

APUNTEU-VOS-HI! US DIVERTIREU!

Organitza: Vocalia Recreativa de
GENT DEL MASNOU

Activitat adscrita al PEM

(projecte educatiu del Masnou)

Hi col·labora: Ajuntament del Masnou

CARNISSERIA

Can Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

OUTLET

Primeres
marques
amb des-
comptes
de fins al
70%

Flos i Calcat, 41
93 540 94 45
outlet@yuppi1974.com

Venda, lloguer
i reparació
de maquinà-
ria per a la
construcció
i el bricolatge

MOTORCAS

Ja no som a Flos i Calcat.
Ara estem al polígon La Bòbila.
Garrofers, 5 (Pont de Teià)
93 540 17 89

Manyanys des de
1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

FINQUES

Abelló

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95

PIZZA LAND-PARK

Servei de pizzes i
entrepans al local i
a domicili

FESTES INFANTILS
Roger de Flor, 38
93 540 22 33
www.pizzalandpark.com

EL SECTOR COMERCIAL DE LA PLAÇA N

Bona Festa Ma

NAVARRA, FLOS I CALCAT, FRANCESC
ROGER DE FLOR, ROMÀ FABRA I CRIST
PTOR. DOMÈNECH I FERRE

s.i.m.

INFORMÀTICA

Tot per a l'ordinador personal
Servei tècnic a taller i domicili
Recuperació de dades

**FINANÇAMENT IMMEDIAT
FINS A 6 MESOS**

Roman Fabra, 17
TEL. 93 555 14 51

MODA ÍNTIMA

H O M E

Pina

D O N A

LLENCERIA - COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32

Riss

ROBA DE CASA
CORTINES A MIDA
REGALS PER A LA LLAR
BRODATS PERSONALITZATS

FRANCESC MACIÀ, 2
93 540 25 94

SERRALLERIA D'ALUMINI

ALUMINIOS

MASNOU,SL

Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta

Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

canSera

Pollastres a l'ast amb
patates al caliu

Menjars preparats, begudes,
llaminadures, gelats

ROMÀ FABRA, 44
93 540 30 50

XIC

La teva masconta és diu xic?

**PERRUQUERIA
CANINA**

**TOT PER A LES SEVES
MASCOTES**
Passeig Roman Fabra, 19
El Masnou
93 540 37 93
www.xicmasnou.com

Jufran's

perruqueres

PERRUQUERIA
**H O M E
D O N A**

Tints i Permanents de Pestanyes.
Maquillatge - Rastes - Extensions

Es necessita oficial o oficiala en
perruqueria. Truqueu al
93 555 20 22

Hores convingudes
C/ Itàlia, 19
93 555 20 22

VENTURA ADVOCAT

Dret civil i penal
Arrendaments
Matrimonial
Accidents de trànsit
Reclamacions diverses

ITÀLIA, 21, 1r 1a
93 209 39 98

**ALFEMA
MASNOU, SL
ASSESSORIA**

FLOS I CALCAT, 52 bxos.
93 540 24 04

marenyveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81 (urg.24h)
Horari: de dill. a div.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

**Centre de
podologia
ANTEM**

Horari:
de dill. a div. de 10 a 13
i de 16 a 20 del vespre
diss. de 9 a 13
dimarts tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36

**fons's
perruqueria**

Flos i Calcat, 48
93 555 41 01

A NOVA US DESITJA

ajor 07

SC MACIÀ, ITÀLIA,
RISTÓFOL COLOM
RRER

AUTOESCOLA

SALVAT

CENTRE DE FORMACIÓ VIÀRIA

Cursets de ciclomotor

**Cursos intensius
de cotxe**

Navarra, 65
93 555 22 87

ECARRAU

Competició

Amb seguretat

Navarra, 11
Taller: 93 540 18 91
Botiga: 93 555 65 37

Banc de proves
Servei oficial:
aprilia, HONDA,
YAMAHA

**ESTANC
MARIA ARNAU**

Tabacs. Cava de cigars
Regals
Papereria, fotocòpies

**TENIM DE TOT PER A
GUARNIR LES VOSTRES
REVELLES**

NAVARRA, 51
93 540 14 48

**BRICOLATGE
EL MASNOU**

- Taulers
- Aglomerats
- Fusta

TALLEM A MIDA

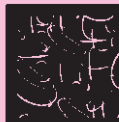
NAVARRA, 11
93 555 42 66

FEM PANXING

ELECTRODOMÈSTICS
FOTOGRAFIA
VIDEOJOCs
ORDINADORS

**GRANS OFERTES
A PREUS
IMMILLORABLES**

NAVARRA, 22- L10
TEF. 93 555 99 53

Estil Color

Perruqueria

Navarra, 43
93 555 50 02

**TELECOMUNICACIONS
BASSAS S.L.**

Instal·lacions d'antenes
TV, FM i satèl·lit
Circuits tancats de
televisió
Porters electrònics i video
porters
Electrònica integral de so
Control d'accessos

Cristòfol Colom, 13-B
93 555 71 68
el Masnou
bassastelecom@grupouni2.com

**el molinet
de pedres**

OBJECTES DE REGAL
PARAMENT PER A LA LLAR
LLISTES DE NOCES

ITÀLIA, 29
TEL. 93 540 83 54

Manel Padura
www.manelpadura.com

ITÀLIA, 1
93 540 47 44

MOTOCICLETES

el taller

**Reparació
Venda
Lloguer**

ITÀLIA, 24
93 540 62 66

GCC. serveis

neteges i brillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

93 555 12 21
gcc@gccserveis.com

Anecdolari masnoví

Per Joan Maresma Pujadas

ERA AMB “B” O AMB “V”?

Fa molts anys, als anys quaranta, un veí va anar a fer-se unes fotografies per al carnet i el fotògraf, en demanar-li el nom, cognom i l'adreça, va tenir el dubte de si el cognom s'escribia amb “B” o amb “V”. Així és que ho preguntà a l'interessat:

– Si us plau, B de Barcelona o V de València?

I l'altre va contestar seriosament:

– No senyor, no, jo vinc de Teià.

“NO VE D'UNA R”

El Sr. Bernacho va ser el secretari de l'Ajuntament del Masnou una pila d'anys. Quan va arribar per ocupar el càrrec hi havia d'ordenança en Josep Rosés i Maristany, conegut per tothom com en “Palletes”.

En “Palletes” era un home que a l'Ajuntament feien servir per a tot, per sortir pel poble a fer encàrrecs o a repartir alguna cosa, etc. Quan es referia al nou secretari va agafar el costum, potser perquè no ho sabia dir bé o perquè era un distret, d'anomenar-lo Sr. Benacho, en lloc de Bernacho.

El senyor Secretari més d'una vegada el va corregir amablement, tot dient-li:

– Miri, Pepet, que no em dic Benacho, sinó Bernacho; per favor digui bé el meu cognom, si us plau.

Ell li deia que sí, que ja miraria de dir-ho bé, però continuava igual, dia rere dia, dient Benacho per aquí i Benacho per allà. Naturalment, el secretari es va enfadar una mica i un dia el va cridar al seu despatx per fer-li un sermó:

– Escolteu, Pepet –li va dir: ja n'hi ha prou d'equivocar-se. A veure si d'una vegada em dieu el cognom correctament, home, que ja està bé. Al cap i a la fi, darrere vostre tot el poble em dirà Benacho, en lloc de Bernacho

En “Palletes”, sense immutar-se però també una mica picat, li contestà:

– Miri, senyor Secretari, no s'enfadi, però d'ençà que vaig néi-

xer que em dic Josep Rosés i Maristany; però, de petit petit, tothom em diu “Palletes” i encara és l'hora que he dit res a ningú.

No cal dir que el senyor Secretari el va deixar per inútil.

NO EREN “AIS”, QUE EREN CEBES.

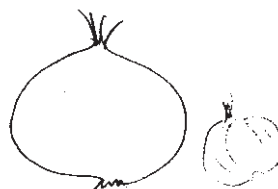
Fa uns quanta anys, els pagesos, per escarmentar els lladregots de camps i vinyes, els disparaven una escopetada de sal, que no matava ningú, però sí que produïa unes ferides doloroses, sobretot al capdavant de la part més carnosa de l'esquena, que era, generalment, el lloc on rebia el lladre furtiu en ser atrapat i fugir.

Un dia un d'aquests lladres va anar a robar cebes en un hort de Teià, propietat del doctor Botey. El masover el va enxampar en plena feina i li disparà un tret de sal al darrere, cosa que el va obligar a anar a cal metge per curar-se.

I precisament va anar a raure a la consulta del doctor Botey, el qual sabia, pel seu masover, que algú havia rebut.

Mentre el curava i el pacient gemegava tot proferint: ai!..., ai!..., ai!..., el doctor li digué:

– Que no eren “ais”, que eren cebes!

Solucions a l'encreuat de la pàg. 42

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC
Lluís VallisMarí

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
El Masnou · El Maresme

Creació i manteniment de pàgines
Servei de traducció Català / English
Servei de promoció “Banners publicitaris”

WWW.ELMASNOU.COM

info@elmasnou.com

Jordi Viñas Tremols 686 07 87 34

**PROMOCIONS
BOLART SL**

**Construcció
i reparació d'obres**

Joan Llampalles, 17. El Masnou Tel. i Fax: **93 540 04 13**

URDURI

Serralleria d'alumini

**93 540 15 28
687 72 86 81**

Navarra, 22 el Masnou

Finques Estudi Immobiliari

**Compra-venda
lloguer
Administració
d'immobles**

**www.estudi-immobiliari.com
Tel: 93 555 23 33**

Av. Joan XXIII, 46-B · 08320 El Masnou

"ESCOLLIR ÉS UN DRET I ASSESSORAR, UN DEURE"

Àngel Tena

Venda directa al públic.

JOIER

TIME FORCE
ultimate concept watches

Barcelona, 28 · El Masnou · **93 555 64 51**

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

BONA FESTA MAJOR

Boca moll

Peix expert en els idiomes dels peixos. També parla l'humà. No se li poden confiar secrets. Sol ser malhumorat.

Cranc de pinces d'or

Molt apreciat pels pescadors i terapeutes. Les seves pessigades curen el mal d'esquena.

Feliç i màgica Festa Major

Peix E.

És volador i quan vol es converteix en ore-neta. Si fa el niu a casa teva et durà sort i fortuna. La taca del coll és blanca.

Besucboll

Peix molt afeccionat als esports; si per Sant Joan pot fer un salt de més de tres metres del regueró a la platja, es converteix durant un any en jugador de beisbol.

Sirena del mar

Ésser mig peix i mig humà, però que viu al mar. Els seus cants embadaleixen els navegants. La seva forma femenina i seductora li serveix per entabanar els pobres marins. Sol ser mal bestiar.

Visita'ns a la nostra pàgina virtual, la teva botiga per Internet.

Per a encàrrecs: Botiga, c/ Santa Rosa, 27 T. 93 540 16 80 Mercat Municipal T. 93 540 41 97 El Masnou